

Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 5/1998 - 34 pàgines
Sessió Ordinària del dia 4 de juny de 1998

El dia 4 de juny de 1998, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall el M. I. Consell General, en Sessió Ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 14/1998, que és el següent:

1- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de suplement de crèdit per fer front a les despeses derivades de les obres d'ampliació de l'Escorxador Nacional d'Andorra.

2- Examen i aprovació, si escau, de la Proposició de llei de creació i funcionament del raonador del ciutadà.

3- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei per a la construcció del túnel d'Envalira mitjançant concessió administrativa.

4- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de modificació de la tarifa general de taxes de consum.

5- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de modificació de la Llei de l'impost de mercaderies indirecte.

6- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de crèdit extraordinari per fer front a les despeses derivades de les obres d'adequació a l'ESO del Col·legi Sant Ermengol.

7- Nomenament d'un membre de la Junta de Govern de l'ORTA.

8- Resposta oral del Govern a la pregunta formulada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, en representació del Grup Parlamentari Grup Mixt, per escrit, de data 2 de juny de 1998, relativa a la situació dels membres de l'antic servei d'ordre, avui policia, que es troben jubilats.

9- Resposta oral del Govern a la pregunta formulada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, en representació del Grup Parlamentari Grup Mixt, per escrit, de data 2 de juny de 1998, relativa a les declaracions del Sr. Ministre de la Presidència.

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Francesc Areny Casal i Miquel Àlvarez Marfany, síndic general i subsíndic general, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sr. Miquel Àlvarez Marfany
M. I. Sr. Guillem Areny Argelich
M. I. Sr. Francesc Areny Casal
M. I. Sr. Josep Areny Fitó
M. I. Sr. Modest Baró Moles
M. I. Sr. Ladislau Baró Solà
M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany
M. I. Sr. Francesc Bonet Casas
M. I. Sr. Miquel Casal Casal
M. I. Sr. Narcís Casal de Fonsdeviela
M. I. Sr. Pere Cervós Cardona
M. I. Sr. Josep Dallerès Codina
M. I. Sr. Simó Duró Coma
M. I. Sra. M. Rosa Ferrer Obiols
M. I. Sr. Agustí Marfany Puyoles
M. I. Sr. Jaume Martí Mandicó
M. I. Sr. Antoni Martí Petit
M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora
M. I. Sr. Francesc Mora Sagués

M. I. Sr. Antoni Martí Petit
 M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora
 M. I. Sr. Francesc Mora Sagués
 M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons
 M. I. Sr. Enric Palmitjavila Ribó
 M. I. Sr. Marc Pintat Forné
 M. I. Sr. Jordi Serra Malleu
 M. I. Sr. Enric Tarrado Vives
 M. I. Sr. Jordi Torres Alís
 M. I. Sr. Joan Verdú Marquilló
 M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer
 M. I. Sr. Miquel Alís Font

També hi és present el M. I. Sr. Marc Forné Molné, cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Estanislau Sangrà Cardona, ministre de la Presidència; Albert Pintat Santolària, ministre de Relacions Exteriors; Susagna Arasanz Serra, ministra de Finances; Lluís Montanya Tarrés, ministre d'Interior, i Pere Canturri Montanya, ministre de Cultura.

Assisteix també a la sessió el Sr. Carles Santacreu Coma, secretari general del Consell General.

(El M. I. Sr. Pere Cervós Cardona, secretari de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia).

(Són les 16.15h)

El M. I. Sr. Síndic General:

Abans d'iniciar l'ordre del dia proposo la inclusió de dues preguntes al Govern formulades pel Grup Mixt, que han estat admeses amb declaració d'urgència. S'afegirien com a punts número 8 i número 9. D'acord?, sí?

Bé, doncs, procedirem a la seva distribució immediatament i passem al primer punt de l'ordre del dia.

1- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de suplement de crèdit per fer front a les despeses derivades de les obres d'ampliació de l'Escorxador Nacional d'Andorra.

El Projecte fou publicat en el Butlletí número 8/1998 del 15 d'abril. No s'hi ha presentat cap esmena.

Alguna intervenció per part del Grup Mixt? Senyor Simó Duró, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Simó Duró:

Gràcies, Sr. síndic.

Només per dir que estic d'acord per aquest crèdit extraordinari que el Govern ha demanat, però també per manifestar la meua estranyesa.

Estic d'acord per aquest crèdit extraordinari, perquè amb ell es corregirà una greu deficiència del Projecte i sobretot de la realització. Però voldria manifestar, -doncs, com ho he dit-, una cosa que no entenc: és que tenim projectistes o senzillament, com d'altres vegades ho he dit, tenim "sabatots", aquí en aquesta casa per fer els Projectes?

Ja fa molts anys -i em dirigeixo al Govern-, molts anys, que el Consell -i fins i tot faré una mica d'afegitó-, perquè tret el túnel d'Envalira i tret, doncs, l'escorxador, aquelles relíquies que s'arrossegaven cada any electoralista, ara ja han desaparegut; doncs bona hora que sigui així. Però si els projectistes arriben a ser responsables d'una cosa immadura, també s'ha de dir que no entenc com el Govern, en el moment que fa el Pressupost, ens pot presentar una cosa tan poc acabada. I aquí també voldria afegir que dono gràcies a la senyora secretària d'Agricultura perquè en el moment que ens va arribar aquest Projecte, li vam fer palès que no podíem -si bé enteníem que hi havia hagut un oblit una mica greu- no podíem pas paraitzar una cosa, que, com he dit, ja fa molts anys que havia estat encetada, i a després que es necessita.

Aleshores, torno a venir, doncs, a aquesta qüestió. Jo he estat informat, dos o tres vegades per la premsa, sobretot, també pel que vam aprovar -la fitxa que vam aprovar- a nivell del Pressupost, que aquest Projecte s'havia fet a través d'inspeccions, de visites, a tal centre..., a tal altre... Aleshores, és clar, jo tinc la impressió que es va voler acabar aquest tema que era el de l'escorxador, però com tantes altres vegades, es va tirar dintre de la cistella: -au!, aquí teniu el Projecte de l'escorxador-; però un Projecte molt mal elaborat.

Doncs, pregaria al Govern que quan arribessin -a després ja ho tornarem a veure, perquè ja ho he dit, són els mateixos informes que reflecteixen una deixadesa i una manca, diguem, de conseqüència de cara a presentar i de cara a elaborar projectes-..., els demanaria que quan fessin el Pressupost que ho fessin d'una forma ben seriosa, perquè quan es fa un edifici com un escorxador, no és fer pisos a la venda o un edifici de pisos de lloguer. Aleshores senzillament és per fer la meua remarca que dites coses no es produeixin dintre d'altres camps.

Ja dic, l'escorxador, no, perquè suposo que, per sort, doncs, a nivell de la ramaderia en podem gaudir.

He dit.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció per part del Grup Mixt?
Senyor Jaume Bartumeu, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Sí gràcies, Sr. síndic.

És una intervenció que va més enllà d'aquest punt, amb el qual estem d'acord, i que l'hauria pogut fer al sisè punt de l'ordre del dia, i per tant també valdria per aleshores. És una reflexió general sobre el procediment que està emprant el Govern per tramitar els projectes de llei de suplement de crèdit i de crèdits extraordinaris. El Reglament del Consell General és ben clar, en el seu article 92 diu que: "*Els Projectes de llei aprovats pel Govern seran tramesos pel cap de Govern al Consell acompanyats d'una exposició de motius, així com de la documentació i antecedents necessaris perquè el Consell General s'hi pugui pronunciar*". D'igual manera, la Llei de finances públiques, articles 23 i 24, indica expressament que: "*els Projectes de llei de crèdit extraordinari (article 23), i de suplement de crèdit (article 24), s'han d'acompanyar d'una memòria explicativa*". Malgrat aquestes disposicions legislatives que el Govern té l'obligació de respectar, s'ha assentat en aquesta casa el mal costum d'admetre la tramitació dels Projectes de llei de suplement de crèdit o de crèdit extraordinari publicant el Projecte en el Butlletí del Consell General amb una exposició de motius telegràfica (si n'hi ha alguna), per posteriorment, fora de qualsevulla publicació al Butlletí del Consell, fer arribar als consellers generals una carta del síndic que acompanyi una còpia de la memòria justificativa; memòria que -tot s'ha de dir- és sovint també telegràfica i ben poc justificativa de res; i el que estic dient, doncs, a l'últim Butlletí que hem rebut, torna a passar: Projecte de llei de crèdit extraordinari, -malament titulat, per cert- que posa: "*Crèdit pressupostari per l'Ambaixada d'Andorra a París*" - a on primer hi ha el Butlletí i després rebem una carta amb una memòria justificativa.

Aquest procediment considero que no és l'adient, i cal reclamar al Govern que compleixi el Reglament del Consell General, la Llei de finances públiques aprovada pel Consell el 19 de desembre de l'any passat; petició que ja havia fet aquí, en altres ocasions i petició que faig extensiva ara a la Sindicatura, demanant que no s'accepti a tràmit cap més Projecte de llei de crèdit extraordinari o de suplement de crèdit, si no van acompanyats en el mateix moment de l'escaient i preceptiva memòria justificativa.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Nacional Democràtic té la paraula el Sr. Jordi Torres.

El M. I. Sr. Jordi Torres :

Gràcies, Sr. síndic.

Bé, nosaltres bàsicament estem d'acord, evidentment, amb el que fa referència a l'escorxador. És vist que és una necessitat pel país, però voldríem ratificar el que s'està dient des del Grup Mixt: la manera de procedir amb el que fa referència als Projectes. Que els Projectes estiguin definits, senyor cap de Govern, d'una vegada per totes ben definits, i penso que no haguem d'anar cada vegada i que cada vegada haguem de fer la mateixa intervenció dient que no volem més crèdits extraordinaris i que estigui previst això, dins del Pressupost, que el Pressupost és el que vota la Cambra al començament d'any i que no haguem a cada Sessió de Consell, d'aprovar crèdits extraordinaris.

Aquesta intervenció quasi és repetitiva, valdrà pel punt 6 de l'ordre del dia, en el qual també hi ha un altre crèdit extraordinari amb les mateixes característiques que aquest. Doncs nosaltres sí, no hem volgut fer cap esmena als crèdits extraordinaris aquests, però diem que no estem d'acord amb la manera de procedir. Simplement això.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció?

Per part del Govern?

Sr. cap de Govern, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies, Sr. síndic.

Referent a la forma de procedir, el Govern pren nota -com ho hem de fer i com és la nostra obligació- de l'obligació d'enviar les memòries, que algunes vegades hem incomplert. Ho reconec així i m'excuso davant del M. I. Consell General. Les memòries procurem enviar-les de seguida que estan disponibles i si alguna vegada s'ha oblidat d'enviar-la amb la carta, això no ha de passar. Estic d'acord que, a més, això és preceptiu, que aquesta Cambra tingui el màxim d'informació, com la té el Govern en el moment de prendre la decisió.

Quant a la necessitat d'aquests crèdits que ha dit el Senyor Torres, miri, jo li puc assegurar que el total de crèdits extraordinaris aprovats als mandats

darrers, li podem fer la llista i la farem, m'interessa. Potser la tinc i tot, no és significativa en relació al total de tot el Pressupost; és a dir, relativament és molt poc important la quantitat que, al final, de crèdits extraordinaris s'aproven amb alguna excepció molt puntual i absolutament imprescindible, com van ser, doncs, les obres dels estudis de televisió i de ràdio, per exemple. A partir d'aquí jo crec que percentualment en relació a altres pressupostos d'altres estats, no estem molt lluny del que és normatiu, i més aviat estaríem per sota del que és habitual...de normatiu. Seria ideal, i també ho considero així, que no n'haguéssim d'utilitzar. Cada un dels suplementes de crèdit té la seva explicació.

I l'explicació d'aquest que ens porta a aquesta discussió, i contestant al Sr. Duró, jo celebri que digui que són relíquies, ell n'ha dit electoralistes, jo em quedo amb relíquies, com són l'escorxador i el túnel d'Envalira, que ara deixaran de ser relíquies -siguin electoralistes siguin el que siguin-, perquè les farem i les acabarem. El que jo no crec és que tinguem altra cosa que projectistes. No en tenim allò que vostè ha dit de "sabatots", tenim projectistes que ho fan més bé o més malament, com tothom, i que segueixen les instruccions que se'ls donen des de Govern com tothom. El que passa és que de vegades -i aquest és el cas, que la memòria explica molt bé, com vostè sap-, bé a partir de més visites que es van fer posteriorment -perquè l'escorxador s'havia de tirar endavant una vegada que es va arribar a la solució del problema de la seva ubicació-, a partir de les visites que va fer el ministre a Suïssa i a diferents llocs per veure alguns dels llocs més moderns en relació a la Unió Europea, es va constatar que es podia millorar, senzillament... Era un escorxador ben dibuixat i ben dissenyat pels projectistes, però s'hi podien aportar unes millores que en el cas de fer-les en el moment que ja s'hagués fet l'obra, haguessin estat molt més costoses, com tothom sap que passa en aquests casos. Ara jo crec que els projectistes no són responsables de no fer una obra absolutament perfecta a la primera, i més d'una vegada passa que s'hi poden aportar millores en funció del que es demana per part dels que ho encomanen. Jo crec que més aviat hem d'assumir nosaltres la responsabilitat de dir: -podíem haver-ho encomanat des del primer moment-; mirin, jo no conec prou aquests temes ni tampoc els ministres són experts a fabricar escorxadors, per la senzilla raó que és el primer que es fa a Andorra, com a mínim des de fa cinquanta anys, perquè del que hi havia fins ara no se'n pot dir ni això.

Per tant, en fi, jo agraeixo que vostès acceptin l'aprovació d'aquest crèdit i donades aquestes

explicacions procurarem que els projectistes siguin projectistes tal com esperem que són, cada vegada. Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General.

Alguna altra intervenció per part dels grups?

Bé doncs, a la vista de les intervencions entenc que el Projecte queda aprovat per assentiment?

Doncs queda aprovat.

Passem al punt número dos de l'ordre del dia.

2- Examen i aprovació, si escau, de la Proposició de llei de creació i funcionament del raonador del ciutadà.

L'informe de la Comissió Legislativa d'Interior ha estat publicat en el Butlletí número 11/1998 del 12 de maig.

Han presentat una reserva d'esmena els Consellers Generals Sr. Jaume Bartumeu i Sra. M. Rosa Ferrer. El Sr. Vicenç Alay, ponent, nomenat per la Comissió Legislativa d'Interior, exposarà l'informe elaborat per aquesta.

El M. I. Sr. Vicenç Alay:

Bé, la Proposició de llei de creació i funcionament del Raonador del ciutadà tramesa pel Grup Parlamentari Lliberal, fou admesa per Sindicatura el 5 de novembre de 1997.

El debat de presa en consideració de la Proposició de llei es va produir en la Sessió de Consell de data 18 de desembre passat, essent assignat el seu tràmit en comissió a la Comissió Legislativa d'Interior.

El nombre d'esmenes presentades a la Proposició ha estat de vint-i-set, desglossades de la següent manera: 8 esmenes proposades per l'Agrupament Nacional Democràtic; 11 esmenes de Nova Democràcia, 8 esmenes d'Iniciativa Democràtica Nacional.

Després d'una primera reunió el 23 de març pel nomenament del ponent, la Comissió s'ha reunit els dies 30 de març i 1, 4 i 7 d'abril per debatre les esmenes presentades i elaborar l'informe que avui es sotmet al Ple del Consell.

El resultat de la discussió de les vint-i-set esmenes ha estat el següent: un total de 8 esmenes han estat aprovades per unanimitat; 15 esmenes més, han estat transaccionades i aprovades igualment per unanimitat; 3 esmenes no han estat aprovades, i finalment, 1 esmena ha estat retirada.

Debatudes les esmenes i d'acord amb el que disposa l'article 100 del Reglament del Consell General, els consellers de Nova Democràcia han formulat una reserva d'esmena de modificació de l'article 7 -concretament l'esmena número 4 de l'informe-, per ser debatuda en aquesta sessió.

Per finalitzar, vull assenyalar, que per la conclusió del seu treball i en vistes a alguns dubtes que es plantejaven referents a l'article 11.4 de la Proposició, la comissió va acordar sol·licitar un informe de constitucionalitat al Sr. Enoc Albertí Rovira, catedràtic de Dret Constitucional de l'Universitat de Barcelona.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Gràcies.

Doncs abans de passar a l'exposició de la reserva d'esmena, proposo aprovar per assentiment tots els articles que no han estat objecte de reserva d'esmena, així com l'exposició de motius i el títol del Projecte de Llei.

No?

La M. I. Sra. M. Rosa Ferrer:

Gràcies, Sr. síndic.

A mi m'agradaria, si és possible, primer que debatem la reserva d'esmena, perquè en funció del resultat, nosaltres també decidirem el que fem amb la globalitat de la Llei.

El M. I. Sr. Síndic General:

D'acord, no hi ha problema, doncs.

Començarem per l'exposició de la reserva d'esmena, i al final farem... procedirem doncs, en tot cas, a la votació i aprovació per assentiment del altres articles.

Bé doncs, teniu, doncs, la paraula, Sra. M. Rosa Ferrer, per exposar la reserva d'esmena.

La M. I. Sra. M. Rosa Ferrer:

Sí gràcies, Sr. síndic.

Bé, la reserva d'esmena que hem fet -com ha dit el ponent de l'informe (el Sr. Vicenç Alay)-, correspon a l'article 7. És l'esmena número 4 de l'informe i també a la vegada era la quarta de les presentades per Nova Democràcia.

Nosaltres proposem que l'article 7 quedi redactat de la següent manera:

"El Consell General senyala amb càrrec als seus pressupostos i dintre del marc general de retribucions vigents per a càrrecs públics, la retribució que ha de percebre el raonador del ciutadà per a l'exercici de les seves funcions que, en tot cas, no pot ser superior a la retribució assignada als consellers generals".

I la part que afegim és aquesta, no?, que el salari que rebi el raonador que no sigui superior al que rebem els consellers generals. I la motivarem amb el següent que ja ho dèiem de fet, amb la motivació que acompanyava l'esmena per escrit i que ha estat debatuda en comissió:

"El raonador del ciutadà actua en tant que delegat o comissionat del Consell General. No és, per tant, més que un intermediari entre els ciutadans i el Consell General i la seva tasca no és vinculant, sinó que es limita a informar".

En conseqüència, entenem que el raonador del ciutadà no ha de percebre un salari superior al que rebem els consellers generals; la nostra tasca, en tant que legisladors, sí que vincula tothom. Les lleis que aprova el Consell General són d'obligat compliment per a tothom, per a tots el ciutadans, mentre que el raonador del ciutadà es limitarà a informar sense que pugui tenir una incidència efectiva enfront els poders públics i tot dependrà de la voluntat política del moment.

Per tant, entenem que -com dèiem a l'acabament de la nostra motivació- si no es fes d'aquesta manera altrament es disminuiria (entenem nosaltres) la figura de Conseller General, entre d'altres raons.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Bé, passem doncs a la intervenció dels Grups Parlamentaris.

Per part del Grup Mixt, Sr. Simó Duró, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Simó Duró:

Gràcies, Sr. síndic.

Només per dir, doncs, que comparteixo aquesta esmena.

Si bé, la Llei en el seu moment la vaig votar i amb les millores, doncs també faig meu aquest text, penso que és molt raonat, perquè aquí en aquesta casa moltes vegades les coses -la Sra. Ferrer ho ha argumentat-, es disparen perquè no hi ha cap classe de control i jo com a control referencial penso que aquesta esmena és bona, i doncs, la comparteixo plenament.

He dit, Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Bé, també pel Grup Mixt intervé el Sr. Vicenç Alay.

El M. I. Sr. Vicenç Alay:

Gràcies, Sr. síndic.

Bé, nosaltres compartim absolutament el que acaba de dir la consellera M. Rosa Ferrer. Estem absolutament d'acord, però bé, ens vam abstenir a la Comissió, ens abstindrem aquí i ho motivo.

Ja a la mateixa Comissió vaig fer una constància en acta, en representació del meu grup, que deia -i ho llegeixo textualment-: "IDN votaria afirmativament l'esmena, però s'absté pel fet que la retribució assignada als consellers generals és manifestament insuficient".

Nosaltres, repeteixo, estem completament d'acord amb els arguments que s'han plantejat aquí. Ara ens temem que de prosperar aquesta esmena, en lloc de produir-se un augment de la retribució dels consellers el que faríem seria quedar-nos sense raonador del ciutadà, i em sembla que és una temença ben fonamentada.

Gràcies, per això ens abstenim.

El M. I. Sr. Síndic General:

Bé, té la paraula l'Agrupament Nacional Democràtic, el Sr. Narcís Casal.

El M. I. Sr. Narcís Casal:

Gràcies, Sr. síndic.

Nosaltres ens vam abstenir a la Comissió i ens abstindrem avui per una raó de lògica: i és que nosaltres vam introduir una esmena molt completa en incompatibilitats, més forta encara que la que tenen els consellers generals, i per tant, no veiem de pura lògica com podem exigir el mateix sou per a l'un i per a l'altre, quan el càrrec del raonador del ciutadà serà de dedicació exclusiva.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Per part del Grup Lliberal té la paraula el Sr. Francesc Mora.

El M. I. Sr. Francesc Mora:

Gràcies, Sr. síndic.

Es sent? sí?

Nosaltres, en relació a l'esmena mantindrem la mateixa posició que vam tenir en Comissió, és a dir, de rebuig de l'esmena pels mateixos motius que en aquell moment vam plantejar i que tinc a bé repetir davant del Ple del Consell.

El primer és perquè el text en el qual es fa referència a les retribucions del raonador, ja a l'article 7, ja estableix un marc legal en el qual, dins del qual, ha d'estar la retribució del Raonador.

L'article 7 de la Proposició diu que: "*la retribució ha d'estar dintre del marc general de retribucions vigents per a càrrecs públics*". És a dir, i la llei estableix ja un marc vigent, diguem, de retribució per a càrrecs públics dintre del qual evidentment pot haver-hi el Conseller General, però poden haver-hi altres càrrecs públics. I és dintre d'aquest marc que entenem que s'ha de situar la retribució del Raonador; i per altra banda entenem que la Llei no ha de fixar tan detalladament el nombre de pessetes que ha de cobrar una persona com és una Institució que es crea nova, com és el raonador del ciutadà.

Per tant el marc general o el marc que estableix la llei és suficient, és més acurat inclús que fixar, equiparar per raó de sou dos institucions, dos institucions diguem que existeixen i per altra banda fixar tant el detall de si ha de cobrar o no ha de cobrar igual que un Conseller General. Bé, entenem que si entrem en aquesta dinàmica, també per llei podem fixar les hores d'obertura de l'oficina del raonador, els metres quadrats que pot tenir l'oficina i altres paràmetres d'aquest tipus, i nosaltres entenem que les lleis no han de baixar tant al detall, sinó que han d'establir uns criteris i uns marcs generals; i en aquest tema estem.

Un altre punt que a nosaltres també ens va motivar com a element per rebutjar l'esmena, va ser -que l'ha apuntat el company d'AND, Narcís Casal-, el règim d'incompatibilitats. Evidentment la Llei ja portava en el text de la Proposició un règim d'incompatibilitats força important que a causa de les transaccions amb les esmenes de l'oposició, es va redactar de nou i va quedar molt, molt restringit.

A tal efecte, només vull recordar l'article com queda, amb el tema de les incompatibilitats que tindrà el raonador del ciutadà, i diu que:

- "l'exercici del càrrec del raonador és incompatible amb l'exercici de qualsevol càrrec públic o polític sigui electe o de designació, amb l'exercici de les carreres judicial o fiscal i amb qualsevol forma d'assessorament jurídic diferent de la que comporta les seves funcions, amb l'exercici de qualsevol professió liberal, mercantil o laboral, amb càrrecs o funcions d'organitzacions, associacions o societats que siguin públiques o privades i

amb la condició de membre de qualsevol partit polític o organització empresarial o sindical";

És a dir, que és cert que les condicions eren dures i després del tràmit de comissió s'han tornat "draconianes".

El raonador del ciutadà, evidentment, només podrà fer de raonador del ciutadà. Són règims d'incompatibilitats diferents totalment amb el del Conseller General, per tant crec que no és procedent introduir l'esmena a la Llei, equiparar el sou de l'un al sou de l'altre amb aquests criteris ja que són règims absolutament diferents.

També volia mencionar quan es diu -en la motivació de l'esmena- que ja que la retribució del raonador serà superior a la del Conseller General, s'està disminuint la figura del Conseller General.

Bé, el plantejament que es fa que la importància del càrrec públic estigui en funció del salari, evidentment no la compartim. És a dir, no perquè es cobri més o es cobri menys un té un càrrec públic més important o menys important.

La transcendència o el pes del càrrec el determina, doncs, el seu rang constitucional, el seu règim d'incompatibilitats o altres factors que puguin afectar-lo, i no el tema salarial.

Per tant mantenim la nostra posició de rebuig de l'esmena i mantenim la mateixa votació que vam mantenir en Comissió.

Moltes gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

El Govern vol intervenir? No?

Alguna altra intervenció dels Grups Parlamentaris?

Sr. Simó Duró, teniu la paraula pel Grup Mixt.

El M. I. Sr. Simó Duró:

Gràcies, Sr. síndic.

Certament que potser serà malavinguda, després d'haver escoltat al Sr. president o, en fi, al Sr. Mora, que és el qui s'ocupa d'aquesta qüestió. Jo estaria d'acord -i ja he dit que aquest Projecte el faig meu-, quan parla d'aquesta manera, si ells no fossin els qui parlen de contenció... contenció de pressupost. Aleshores quan es parla de contenció de pressupost s'ha de saber que és el que volem gastar i no volem gastar. Aleshores, una altra cosa, ja que avui la Llei no pot definir-ho, -potser doncs no se'm contestarà:-

Quant es pensa que aquest senyor hauria de guanyar? Aquesta és una de les preguntes que poso en aquest Ple.

Quant es pensa que aquest senyor hauria de guanyar?

Si algú em pot contestar, que ho faci; si no ho pot contestar i ho pensa, tampoc ho farà... però diguem que després ja veurem quin arribarà a ser i aquest càrrec potser que en comptes de dignificar-lo per tots els elements que el caracteritzaran, potser serà molt dignificat per la quantitat que se li farà i amb aquesta quantitat, doncs, es trobarà l'home que es vol tenir.

He dit.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció?

Sr. Vicenç Alay pel Grup Mixt, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Vicenç Alay:

Gràcies, Sr. síndic.

Bé, jo volia dir que l'explicació que ens ha donat el Sr. Francesc Mora és raonable, és lògic que el raonador del ciutadà amb les incompatibilitats que té tingui un salari just, però en tot cas a mi m'agrada també que s'hagi presentat aquesta reserva d'esmena, perquè ens permet veure a tots que existeixen dos vares de mesurar: hi ha una vara per mesurar raonadors del ciutadà i figures afins que sembla que s'hagi de ser rigorós, etc. i que em sembla molt bé que se'n sigui; i hi ha una vara per mesurar consellers que al cap i a la fi sembla que la nostra feina sigui més -si he d'entendre el que s'ha dit- de bricolatge de cap de setmana, que una altra cosa.

Per respecte a la figura dels consellers, jo demano una altra vegada que es replantegin absolutament tots aquests temes que estem parlant aquí.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sra. M. Rosa Ferrer pel Grup Mixt, teniu la paraula.

La M. I. Sra. M. Rosa Ferrer:

Sí, gràcies.

Només per apuntar, una mica, en les intervencions dels companys del Grup Mixt i contestant al Sr. Francesc Mora.

Vostè ha parlat quant al tema salarial, que el salari del raonador del ciutadà s'inscriurà en el marc dels càrrecs retribuïts, dels salaris retribuïts per a càrrecs públics, no?

Que sàpiga que des d'un Conseller de Comú que pot cobrar cinquanta mil pessetes, al cap de Govern

-que no sé el que cobra i segur que n'hi han d'altres que cobren més, però suposo que deu estar entre les sis o les set-centes mil pessetes, no ho sé, m'és igual-clar, hi ha un ventall important entre el qual s'hi troba efectivament el salari dels consellers generals. Per tant a mi no em sembla correcte -i a més no és una qüestió tant de preu, és una qüestió de principis-, el fet que es desmereix també una mica la feina del Conseller General perquè aquí el que sí està quedant clar, és que al raonador del ciutadà se li vol pagar un salari bastant més elevat, això crec que es desprèn claríssimament de les intervencions que hi ha.

Quant a les incompatibilitats -efectivament, hi ha hagut una esmena de l'AND, que ha introduït en el text de la Llei més incompatibilitats per al raonador del ciutadà-, el que fa que exclusivament es podrà dedicar a fer de Raonador del ciutadà, també val a dir que els consellers generals tenim una sèrie d'incompatibilitats, vull dir, és que no crec que es puguin comparar les coses, però també hi ha una altra cosa que hem de tenir els consellers generals, que hi ha unes incompatibilitats que no estan escrites però que sí formen part de l'ètica i de la moral del que no hauria de fer un Conseller General a la seva vida privada o a la seva activitat professional; això no està escrit enlloc i crec que el posar-ho a aquest nivell, però el fet de que no estigui escrit no vol dir que no ho haguem de tenir, i no crec que es pugui comparar una cosa amb l'altra, per tant, aquests arguments, a mi, per rebatre l'esmena jo els hi respecto, evidentment només faltaria, però no em semblen adequats, senzillament per això, per respecte a la pròpia institució del Consell General.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Nacional Democràtic, Sr. Casal. No?
Pel Grup Lliberal?

Sí, Sr. Francesc Mora teniu la paraula.

El M. I. Sr. Francesc Mora:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Contestaré una mica en general les diferents observacions del grup de l'oposició.

Jo crec sincerament que debatre el sou d'una institució que es crea, és una discussió d'un element accessori d'una institució nova. El debat important és el debat de la Llei, de la creació de la institució (el tema de fons).

Debate ara que si el sou amunt, que si el sou avall, em sembla que és una cosa absolutament accessòria. Ha d'haver-hi la Llei, evidentment, com demanava

el Sr. Simó Duró. Jo no sé quan cobrarà exactament... la xifra exacta, però bé li ha dit la Sra. Ferrer que serà el Consell General el que senyali, dintre del seu pressupost, la retribució d'aquest senyor. És a dir, per una part el Consell General del qual vostè forma part ho decidirà, i d'altra banda hi ha una forquilla que va, com bé he dit, d'un mínim a un màxim, és a dir, no estarà ni per sobre ni per sota. Jo penso que la Llei, establint aquesta forquilla, -doncs és la funció de la Llei- i a partir d'aquí, doncs, el Consell ha de decidir dintre d'aquest marc, el que ha de cobrar en tot cas, i no seran sous milionaris perquè cap càrrec públic d'Andorra els rep -aquests sous milionaris. Això quant a la quantia dels sous dels consellers.

L'altre raonament, que si comparem o no comparem el raonador del ciutadà amb els consellers, jo... els únics que estan comparant, jo crec que són vostès, ja que el volen equiparar al sou del Conseller i a més a més, no solament l'estan comparant sinó que m'estan dient que totes les institucions que es creïn, o tots els càrrecs públics que es creïn, que tinguin un salari superior al del Conseller General estan disminuint la figura del Conseller General; per tant no es pot crear res que cobri més que el Conseller General... Home, a mi em sembla que aquest raonament tampoc és gaire sostenible, ja que, a veure!, la Llei pot crear, el Consell pot crear els càrrecs que vulgui i fixar els sous que li semblin oportuns pel seu poder legislatiu.

I quant al tema d'IDN, del sou dels consellers, bé, és un debat que està al Consell General i que, bé, jo no vull entrar-hi en aquest moment perquè penso que hi han altres llocs o altres grups del Consell que són més adequats per decidir aquest tema, no? En tot cas, tampoc veig que tingui gaire incidència en la reserva d'esmena, per tant ens mantenim en la mateixa posició de rebuig de l'esmena.

Moltes gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció? No?

Bé doncs, procedirem a la votació de l'esmena reservada.

Els recordo que sí és sí a l'esmena i no és no a l'esmena, i doncs l'aprovació de l'article tal com ha sortit de la Comissió.

Senyor secretari general, si us plau.

El Sr. secretari General:

M. I. Sr. Miquel Àlvarez Marfany : No

M. I. Sr. Guillem Areny Argelich : No

M. I. Sr. Francesc Areny Casal : No
 M. I. Sr. Josep Areny Fité : No
 M. I. Sr. Modest Baró Moles : No
 M. I. Sr. Ladislau Baró Solà : M'abstinc
 M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí
 M. I. Sr. Francesc Bonet Casas : No
 M. I. Sr. Miquel Casal Casal : No
 M. I. Sr. Narcís Casal de Fonsdeviela : M'abstinc
 M. I. Sr. Pere Cervós Cardona : No
 M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : M'abstinc
 M. I. Sr. Simó Duró Coma : Sí
 M. I. Sra. M. Rosa Ferrer Obiols : Sí
 M. I. Sr. Agustí Marfany Puyoles : No
 M. I. Sr. Jaume Martí Mandicó : No
 M. I. Sr. Antoni Martí Petit : No
 M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora : M'abstinc
 M. I. Sr. Francesc Mora Sagués : No
 M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : No
 M. I. Sr. Enric Palmitjavila Ribó : No
 M. I. Sr. Marc Pintat Forné : No
 M. I. Sr. Jordi Serra Malleu : No
 M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : M'abstinc
 M. I. Sr. Jordi Torres Alís : M'abstinc
 M. I. Sr. Joan Verdú Marquilló : No
 M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : M'abstinc
 M. I. Sr. Miquel Alís Font : M'abstinc

El M. I. Sr. Síndic General:

Senyor secretari vol procedir al recompte, si us plau?

El M. I. Sr. Pere Cervós Cardona:

17 no; 8 abstencions; 3 sí.

El M. I. Sr. Síndic General:

Bé doncs, a la vista dels resultats de la votació, queda desestimada l'esmena i aprovat l'article tal com ha sortir de la Comissió.

Sra. M. Rosa Ferrer, entenc que volem que es procedeixi, doncs a la votació?

D'acord.

Els Grups Parlamentaris volen intervenir abans de procedir a la votació dels articles? No?

Bé doncs, procedirem a la votació de tots els articles que no han estat objecte de reserva d'esmena, així com l'exposició de motius i el títol del Projecte de llei.

Senyor secretari general, si us plau.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Guillem Areny Argelich : Sí
 M. I. Sr. Francesc Areny Casal : Sí
 M. I. Sr. Josep Areny Fité : Sí
 M. I. Sr. Modest Baró Moles : Sí
 M. I. Sr. Ladislau Baró Solà : Sí
 M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : m'abstinc
 M. I. Sr. Francesc Bonet Casas : Sí
 M. I. Sr. Miquel Casal Casal : Sí
 M. I. Sr. Narcís Casal de Fonsdeviela : Sí
 M. I. Sr. Pere Cervós Cardona : Sí
 M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí
 M. I. Sr. Simó Duró Coma : Sí
 M. I. Sra. M. Rosa Ferrer Obiols : m'abstinc
 M. I. Sr. Agustí Marfany Puyoles : Sí
 M. I. Sr. Jaume Martí Mandicó : Sí
 M. I. Sr. Antoni Martí Petit : Sí
 M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora : Sí
 M. I. Sr. Francesc Mora Sagués : Sí
 M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : Sí
 M. I. Sr. Enric Palmitjavila Ribó : Sí
 M. I. Sr. Marc Pintat Forné : Sí
 M. I. Sr. Jordi Serra Malleu : Sí
 M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : Sí
 M. I. Sr. Jordi Torres Alís : Sí
 M. I. Sr. Joan Verdú Marquilló : Sí
 M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : Sí
 M. I. Sr. Miquel Alís Font : Sí
 M. I. Sr. Miquel Àlvarez Marfany : Sí

El M. I. Sr. Síndic General:

Senyor secretari volem procedir al recompte, si us plau?

El M. I. Sr. Pere Cervós Cardona:

Sí, són 26 sí; 2 abstencions.

El M. I. Sr. Síndic General:

Bé doncs, a la vista del resultat de la votació, declaro aprovada per majoria la Proposició de llei.

Sí, Sra. Ferrer, teniu la paraula.

La M. I. Sra. M. Rosa Ferrer:

Gràcies.

Bé, a Nova Democràcia, hem optat per l'abstenció a la votació de la Llei per una raó molt senzilla: no podem compartir, de cap manera, els motius que han portat el Grup Liberal a presentar aquesta Proposició de llei i per això vam fer en el seu dia l'esmena a la totalitat.

No ens podem creure, vull dir, tot i que compartim la filosofia de la Llei per això vam fer esmenes parcials i vam participar activament en el treball en Comissió però no ens podem creure que vostès seran realment capaços de donar la importància que es mereixen els objectius i les funcions del raonador del ciutadà i no podem recolzar una llei que per principi hauríem d'aplaudir, però que sabem que només és una acció per quedar bé, i n'estem convençuts. Per tant en conseqüència, actuem.

Abans de procedir a aprovar definitivament -i això ho veurem amb aquest exemple en el debat al qual hem assistit ara no fa gaire-, en l'altra votació s'ha posat clarament de manifest i converteix en realitat el que ja vam dir el dia que vam defensar l'esmena a la totalitat.

Aquesta institució del raonador del ciutadà, que nosaltres entenem innecessària, dóna inevitablement pas a la necessària designació d'una persona per cobrir-la. Queda clar que el Grup Liberal ha creat una nova plaça per cobrir-la amb una persona propera a les seves files i poder-li pagar a càrrec del pressupost del Consell General, d'aquesta Cambra, un sou bastant més elevat que el dels consellers generals, i això per un termini de sis anys, i estem convençuts que l'únic motiu que els ha portat a presentar-la ha estat aquesta: distribuir noves cadires als vells i fidels militants de la causa conservadora, està claríssim! A més tothom sap, i a ningú se li escapa, qui és el candidat que vostès tenen per ocupar aquesta plaça.

Perquè a més, com ja vam dir, a Andorra qualsevol ciutadà -nosaltres pensem que-, qualsevol ciutadà andorrà o resident pot adreçar-se amb facilitat sense cap dificultat tant als consellers generals com als membres de Govern sense que necessitin intermediaris quan algú té un problema de la competència que afecta al raonador del ciutadà. Ara bé, vostès la volen..., ja està bé, sapigueu que ja que l'han volgut aquesta Llei i l'han volgut crear (aquesta figura), des de Nova Democràcia vetllarem perquè la persona que ocupi aquest càrrec s'ocupi realment d'enfortir els drets dels ciutadans, de tots els ciutadans i no únicament dels simpatitzants d'un o un altre partit polític... i en aquest cas del Partit Liberal.

El raonador del ciutadà ha d'aconseguir una administració efectiva i que millor s'administrin els recursos per tal d'aconseguir l'estat del benestar, això és l'objectiu no d'un raonador del ciutadà d'Andorra, sinó reconegut internacionalment.

La funció del raonador del ciutadà o del síndic de greuges o del "defensor del pueblo", és la de crear confiança, la de contrarestar la frustració, el desencís i la indignació dels ciutadans quan es senten perjudicats per algunes actuacions de les administracions públiques, i per extensió de les institucions democràtiques de les quals surt el poder de les administracions -i no cal que els recordi aquí, que precisament són vostès els que tenen el poder de l'Administració General de l'Estat andorrà, en aquests moments-.

El raonador els ha de servir, per tant, per superar les deficiències del sistema democràtic i per la voluntat d'enfortir la democràcia per aconseguir millorar i aprofundir en la cohesió social i en la convivència.

El "protecteur del citoyen del Quebec", que és una autoritat en la matèria, el Dr. Jakobi (i és l'equivalent al nostre raonador del ciutadà), en una conferència que va pronunciar davant del Parlament de Catalunya a l'abril de l'any passat, va proposar des de la seva institució un nou pacte social per eradicar aquells dèficits perfectament localitzats, aquelles manques de previsió, aquelles petites disfuncions de l'administració que poden arribar a vulnerar efectivament els drets dels ciutadans i que de mantenir-se, podrien afectar la convivència democràtica o el mateix concepte de democràcia.

Com volen que el nostre raonador pugui impulsar aquest nou pacte social, si no sou capaços ni de respectar els pactes constitucionals en política territorial, ni després de romandre més de quatre anys al Govern del país proposar cap pacte social, ni donar compliment als compromisos contrets? No, vostès entenen d'acudir davant els tribunals en matèria de delimitació de competències amb els Comuns, de congelació salarial, de disminució de prestacions socials, de clientelisme, de contenció de la despesa per un costat i en canvi per l'altre de gastar de manera desmesurada amb els viatges oficials de Govern, de negar la informació a l'oposició política... Què volen? Un raonador del ciutadà que només serveixi per quedar bé?

Des de Nova Democràcia continuem pensant que per la nostra petitesa com a nació, no qualitativa, sinó com a espai, podíem perfectament assumir aquesta responsabilitat des de les pròpies institucions en un pacte polític pel bé d'Andorra i dels seus habitants, sense la necessitat de crear un nou càrrec com aquest. Però també és cert que l'actuació del

Govern "Forné" ens ha decebut i potser la figura del raonador del ciutadà acabarà esdevenint necessària.

Nosaltres podem compartir el principi, però no per les mateixes raons per les quals ho fa la majoria lliberal. I aprofitem per recordar al Grup Lliberal que existeix el títol II de la Constitució i cal desenvolupar-lo.

No n'hi ha prou amb fer lleis que vesteixen per quedar bé davant de l'opinió pública, les voluntats es demostren amb els fets; i ara caldrà que ens ho demostrin primer amb l'objectivitat i la no politització del nomenament del raonador del ciutadà i després legislant, per exemple, en el dret d'associació, la Llei d'Immigració, que sembla que també aviat caldrà veure com és, la creació de la borsa de treball que ens havien promès la legislatura passada, la modificació de la Llei de la Seguretat Social -i quina Seguretat Social es vol, i que si l'Estat n'ha de ser responsable que ho digui per escrit i ho posi en un article de la Llei-, l'adhesió a la Carta Social Europea (per exemple), entre moltes altres...

Cal que ens demostrin realment que tenen la voluntat de consolidar un règim parlamentari respectuós dels drets i de les llibertats, cosa que fins avui no han fet.

Gràcies.

El M. I. Síndic General:

Alguna altra intervenció? Sí?

Sr. Antoni Martí per fer una explicació de vot o per al·lusió? Teniu la paraula pel Grup Lliberal.

El M. I. Sr. Antoni Martí:

Començaré per dir que suposo que això ha estat una explicació de vot. A mi m'ha semblat més un debat d'orientació política que una altra cosa (una explicació de vot). Però en fi, les explicacions de vot poden ser molt llargues i poden ser molt extenses, per tant ho accepto així, no?

Pel que fa referència a la Proposició de Llei del raonador del poble, sobre la qual se'ns ha dit que nosaltres som els que únicament ho hem fet per quedar bé davant de la ciutadania i que no tenim cap classe de voluntat de tirar-la endavant. Sàpiga que nosaltres, els lliberals, si algun dia des de l'oposició parlamentària es presenten proposicions de llei desglossant el títol II o el que sigui, nosaltres no tindrem aquest pensament per a vostès, perquè em sembla que és un menyspreu als companys del Consell, les paraules que s'han dit en aquest sentit, no?

Pel que fa referència a la resta, no entrarem més amb polèmiques, nosaltres hem fet la figura de raonador del ciutadà i quan es diu que han estat els conservadors, doncs tant de bo que hi hagi molts conservadors que despleguin temes tan importants com el raonador del ciutadà.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. Vicenç Alay, li dono la paraula també, per al·lusions, per explicació de vot o per entrar al debat?

El M. I. Sr. Vicenç Alay:

No, per al·lusions no, perquè anava a fer un comentari sobre això, el que passa és que es comença a explicar... m'hagués agradat parlar abans que el Sr. Martí, que llavors hagués pogut fer les al·lusions a més persones i segurament, també, ens haguéssim estalviat...

Bé, jo només volia dir que nosaltres, en el seu moment, quan vam fer el debat de presa en consideració vam dir que votaríem favorablement, entre altres coses perquè era un tema que estava dintre del nostre programa electoral. Vam dir també que tot i això hi havien prous aspectes que no ens satisfien, però bé, hem presentat esmenes, han presentat esmenes els altres grups de l'oposició, i moltes esmenes han prosperat ni que sigui via transaccional; creiem que el text que en resulta és substancialment millor que el text que es va presentar i ens en felicitem. És per aquesta raó que hem votat a favor del text.

Ara bé, voldria fer unes consideracions finals, algunes de les quals són coincidents amb el que ha comentat la companya M. Rosa Ferrer i és d'un recordatori que ha fet més d'una vegada aquí, i és que les lleis poden ser millors o pitjors però en tot cas el que les fa bones o dolentes són les persones encarregades de dur-les a terme, les persones... en aquest cas, el raonador del ciutadà, i al darrere les institucions que li donen suport.

Bé, nosaltres darrere de la creació del Raonador del ciutadà hi suposem una voluntat política, creiem que compartida, de desenvolupar una política de defensa dels drets i llibertats tal com recull la Constitució. Bé, nosaltres creiem, repeteixo, que és una voluntat compartida, però aquesta voluntat perquè sigui creïble -diguem i repetim una mica el que ha comentat la Sra. M. Rosa Ferrer-, no es pot quedar aquí, cal un desenvolupament decidit de tot el que és el títol II -no entraré en el detall de les coses que ja s'han comentat, perquè si no ens trobarem amb una figura de "raonador" que, parafrasejant el que deia el

company Narcís Casal, l'altre dia, en aquest mateix Consell, es trobarà com un gladiador que surt a l'arena tristament desarmat. Pensem que cal -cal ni que sigui per defensar la credibilitat que ha de tenir aquesta sala- que aquest avenç en la defensa dels drets i llibertats -aquest avenç que s'ha de concretar en una sèrie de lleis que estan al calaix o que, en tot cas, haurien d'estar a punt d'arribar aquí- es concreti, que sigui una realitat ben aviat. Si no, tindrem una figura decorativa; si no és així encara aniria més enllà, seria un escarni.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Cap altra intervenció?

Sí, Sr. Simó Duró.

El M. I. Sr. Simó Duró:

Gràcies, Sr. síndic.

Aprofitant l'al·lusió, és a dir d'un costat i de l'altre, voldria només fer una mica de recordatori. És la segona vegada que ho he d'apuntar en aquest Consell General: l'idea del raonador del poble va ser en el seu moment de la Coalició Nacional Andorrana, sabran perquè després hi van saltar. Aquí ja no hi passo.

Però el que sí voldria deixar ben clar és que molts dels extrems que ha apuntat, doncs, la Sra. M. Rosa Ferrer com igualment el company d'IDN, els comparteixo totalment, i aquesta denúncia... voldria que també fos la meua per extensió.

He dit.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció?

Sr. Narcís Casal teniu la paraula per l'Agrupament Nacional Democràtic.

El M. I. Sr. Narcís Casal:

Sr. síndic, es sent o no? Perdó...

Bé, nosaltres només voldríem intervenir perquè en relació a la segona part d'aquest procés de creació del raonador del ciutadà, que és el nomenament de la persona que ocuparà el càrrec del raonador del ciutadà, el que no podem fer és ignorar que la iniciativa i el pes de la decisió haurà de recaure sempre en aquells que són majoria. I aquí, l'únic que podem demanar al Grup Lliberal és que faci una reflexió seriosa sobre el candidat que proposi. Aquesta és una institució totalment nova en el

nostre país, que segurament tindrà molta repercussió pública encara que només sigui per la publicitat dels informes anuals del raonador.

Senyories, no tenim més remei que acceptar que una bona actuació del raonador pot despertar admiració però, que una de dolenta pot arribar a crear alarma social i política.

Per aquests motius, l'elecció del raonador del ciutadà no es podrà fer mai a la lleugera, i també per aquests motius el Grup Lliberal haurà d'actuar amb la responsabilitat que li correspon.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Cap altra intervenció?

Sr. cap de Govern, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Cap de Govern:

Sra. Rosa Ferrer, molt breument diré que vostè ens acusa més d'una vegada -no és el primer dia-, de clientelisme i de voler emplenar cadires; jo no sé si això és un reflex d'algunes antigues actuacions de quan Nova Democràcia formava part del Govern. Potser li ha quedat el "xip" aquest, però és una acusació gratuïta.

Però també li voldria dir una altra cosa, vostè s'equivoca en una cosa: jo fa tres anys i mig que estic en el Govern, aproximadament, i li asseguro que es fa llarg, això sí que es fa llarg i de vegades cansat, però tinc la intenció -si tinc el suport de la majoria d'aquesta Cambra- de continuar fins al final del mandat. El que no és veritat és que estigui fa més de quatre anys aquí. Jo entenc que a vostè se li faci encara més llarg veure'm aquí, però miri, hi sóc, pel temps que se m'ha elegit mentre el grup majoritari d'aquesta Cambra em doni suport: vaig entrar al desembre del 1994, per tant és un petit error. Estic fa tres anys i mig.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Bé, Sra. Ferrer. Si us plau, sigui molt breu.

La M. I. Sra. M. Rosa Ferrer:

Sí, sí, molt breu. Només perquè respecte a les acusacions gratuïtes, ara no és el moment aquí, ni toca el debat, però ja anirà evolucionant aquesta sessió d'avui i ja tindrem ocasió de tornar-ne a parlar.

Quan jo parlo acostumo a tenir proves, Sr. cap de Govern. És l'únic.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Bé, doncs passarem al punt número tres de l'ordre del dia.

3- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei per a la construcció del túnel d'Envalira mitjançant concessió administrativa.

L'informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost ha estat publicat en el Butlletí número 12/98 del 18 de maig.

El conseller general Sr. Josep Dallerès ha presentat reserves d'esmena.

El Sr. Josep Àngel Mortés, ponent, nomenat per la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost exposarà l'informe elaborat per aquesta.

Teniu la paraula.

El M. I. Sr. Josep Àngel Mortés:

Gràcies, Sr. síndic.

La Comissió Legislativa de Finances i Pressupost amb mandat per la Junta de Presidents sota l'encàrrec d'analitzar les esmenes parcials presentades, ha examinat, en el decurs de les reunions celebrades els dies 23 d'abril, 7 i 13 de maig de 1998, l'informe del ponent, del qual se'n desprèn que de les cinc esmenes que s'han presentat al Projecte de llei per a la construcció del túnel d'Envalira mitjançant concessió administrativa, una va ésser retirada, mentre que les quatre restants no es van acceptar.

Cal dir que l'Agrupament Nacional Democràtic és l'únic grup polític que va presentar esmenes, consistents respectivament en esmenar el títol del Projecte de llei, l'exposició de motius i el seu articulat.

D'altra banda, el debat mantingut durant l'anàlisi de les esmenes presentades en el si de la Comissió, no va fer altra cosa que reproduir el debat del Consell General del passat dia 16 de març quan aquesta Cambra va debatre les esmenes a la totalitat, presentades al Projecte de llei.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Bé doncs, proposo aprovar per assentiment les disposicions finals, així com l'exposició de motius i el títol del Projecte de llei...

(se senten veus)

D'acord, procedirem doncs a la votació. Llavors havent estat demanada una votació proposaria que es fes al final, després d'haver tractat les esmenes reservades. D'acord?

Doncs, jo demanaria també al Sr. Josep Dallerès, si vol debatre i votar les esmenes reservades conjuntament o per separat.

El M. I. Sr. Josep Dallerès:

Sí, conjuntament.

El M. I. Sr. Síndic General:

Conjuntament. Doncs té la paraula el Sr. Josep Dallerès per exposar les tres reserves d'esmena que corresponen a les números 3, 4 i 5 de l'informe de la Comissió.

Teniu la paraula, Sr. Dallerès.

El M. I. Sr. Josep Dallerès:

Gràcies, Sr. síndic.

Efectivament les reserves d'esmena corresponen a un mateix criteri o a una mateixa motivació. Efectivament les reserves d'esmena fetes per l'Agrupament Nacional Democràtic obeeixen a un sol i mateix criteri: i és que no estem d'acord en modificar una llei temporalment, i per un cas determinat. Ja ho vam dir i no és la primera vegada que ho diem i justament per això hem fet la reserva d'aquesta esmena.

Ens cal constatar per això, un cop més, que el Govern persisteix en la voluntat d'introduir modificacions en les previsions establertes en les lleis, amb vocació teòricament de permanència i estabilitat.

En aquest cas, no sols s'aporten modificacions a la llei de les finances públiques (anteriorment ja s'ha fet amb la votació del pressupost, o dels pressupostos dels dos anys anteriors), en aquest cas també es modifica la llei de contractació pública.

No estem en contra de canviar les lleis. Sabem que quan les lleis no s'avenen a la realitat, sigui aquesta administrativa, social, econòmica, o qualsevol altra, és de savis modificar-les, i quan ens ha tocat fer-ho, també ho hem fet i hem actuat en aquest sentit.

Ara bé, quan ho hem fet o quan ho fem, hem modificat la llei amb la intenció de legislar per a tots, no ho hem fet de forma puntual o temporal, no en funció d'un subjecte o d'un objecte concrets; d'això se'n diu fer vestits a mida!

Ens cal constatar però, que un cop més -senyors consellers de la majoria-, és, molt possiblement, el que ens estem preparant a fer: un altre vestit a mida; perquè, els qui voten són els senyors consellers, no són els quins han elaborat la Llei.

Voten vostès, senyors consellers, votem nosaltres, tal com van ser d'altres consellers generals els qui van votar, amb voluntat de permanència, unes lleis que avui vostès modificaran, sabent que ho fan de forma efímera, puntual i temporal, en el cas de no donar suport a les esmenes que nosaltres hem reservat.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Bé, procedirem a la intervenció dels grups parlamentaris.

Sr. Simó Duró, pel Grup Mixt, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Simó Duró:

Gràcies, Sr. síndic.

No fa pas molta estona que el Sr. Mora em recordava que al Ple, aquí al Consell (jo com a conseller), podíem canviar les coses, fer evolucionar les lleis.

Evidentment, però, algú ja ho ha dit -ho ha dit el Sr. Narcís Casal-, que allà hi ha la potència i aquí hi ha la minimitat..., i és clar, davant d'aquesta situació poca cosa es pot fer.

Llavors això, senzillament per dir que comparteixo totalment el que ha exposat fa poc el Sr. Dallerès. Fem un salt al moment en què vam debatre aquesta qüestió. D'aquí, quasi bé tothom, o tothom, va dir sí al túnel d'Envalira, al que no es va dir sí, fou a les condicions.

Senyors, ja ho vam dir aquell dia, i avui no vull pas tornar a picar al clau per fer-lo entrar per la cabota, perquè no me'n sortiria, perquè si pogués sí que ho faria. Però el que sí és veritat, és que el que no es pot fer és la política del vestit a mida. No es pot atemptar contra una llei, que és la Llei del Codi de l'Administració; no es pot atemptar contra una llei que és la de les finances públiques sobretot quan a penes el Govern, doncs, va establir aquestes bases; feia sis mesos que l'havíem aprovat. No pot ser això, no pot ser..., hem de ser una mica més seriosos perquè el que farem és sembrar la confusió; és permetre, doncs tot l'aleatori. Aleshores evidentment, que el que han fet com a reserva d'esmena els companys del qual el Sr. Dallerès ha estat el portaveu, és el que plasma en aquells moments el que jo vaig a defensar.

És a dir, el que no pot ser és que s'allargui més de deu anys. Ells aquí demanen que es suprimeixi repartits

en deu anys. Fan una composició d'un text on innoven una cosa que és molt política, molt més que no pas la de la majoria, és aquesta de nodrissa segons el romanent de tresoreria, que és aquí on veurem la bona administració, és aquí on veurem les ganes de fer les coses ben fetes, sobretot que el Sr. ministre de la Presidència ens ha augurat grans beneficis, ens ha augurat una administració dels diners d'aquestes que se surten de l'ordinari amb els romanents que podrem arribar a tenir. És aquí doncs, que correspon una proposta, una reserva encertada i després, evidentment, el que demana la supressió d'aquest article 3...

En resum, tot el que en el seu moment, en el moment del debat -no de la presentació-, de si volíem el túnel, sinó que senzillament de fer passar un afegitó d'aquests que ho canviaven tot sense que es pogués canviar, al meu entendre en un estat de dret, jo dic: sí a les esmenes i votaré sí a la reserva d'esmena feta per AND i evidentment que votaré no a aquest Projecte de llei que ens ha arribat.

He dit, Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. Vicenç Mateu...

Sr. Vicenç Alay també pel Grup Mixt, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Vicenç Alay:

Gràcies, Sr. síndic.

Bé, només per comentar que nosaltres votarem no al Projecte de llei que avui es sotmet, i ho votarem per les raons que vam argumentar a l'últim Consell. No discutim la necessitat d'un túnel; discutim aquest túnel i discutim com ha dit el company Simó Duró les condicions en què es planteja.

Pel que fa a les esmenes, nosaltres ens abstindrem i no perquè no estem d'acord amb els plantejaments que s'han formulat tant per part del Sr. Dallerès com per part del Sr. Simó Duró també, sinó perquè... ja dic, de fons ja, estem en contra d'aquest Projecte, i si em permeten una comparació una mica extrema, el que no volem fer seria, si estiguessin debatent la pena de mort, estant en contra, debatre si és millor una guillotina, una forca o qualsevol altre sistema. O sigui la nostra abstenció s'ha d'entendre des d'aquest punt de vista.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

També pel Grup Mixt, té la paraula el Sr. Jaume Bartumeu.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, Sr. síndic.

Entenc que ara estem parlant de les reserves d'esmena i que després podrem parlar de la votació.

El M. I. Sr. Síndic General:

Exacte!. Una vegada acabada la votació de les reserves d'esmena, llavors procedirem al debat global.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Doncs únicament per les reserves d'esmena, nosaltres les votarem favorablement tot i lamentant haver de donar la raó al company Sr. Josep Dallerès, en el sentit que el debat en Comissió va servir de poca cosa. És una de les vegades en què un ponent d'una Comissió - en aquest cas, el company de la Comissió de Finances que ha estat ponent- doncs té la ploma tant sincera com per reconèixer que els debats en Comissió en aquest sistema de majoria de potència que deia el Sr. Simó Duró o de prepotència doncs, acostumen a no servir de res si la majoria ja ha predeterminat el que ha de passar i per tant aquí el ponent ens ha dit molt bé que vam anar a la Comissió a no fer res, perquè es va tornar a repetir el que s'havia fet al debat de globalitat en les esmenes, no?

En tot cas, nosaltres votarem aquestes esmenes.

El M. I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal té la paraula el Sr. Marc Pintat.

Sr. Modest Baró, voleu intervenir pel Grup Lliberal? Teniu la paraula.

El M. I. Sr. Modest Baró:

Gràcies, Sr. síndic.

De la mateixa manera que vaig votar a la Comissió de Finances i Pressupost el propassat dia 7 de maig, durant la discussió de les esmenes al Projecte de llei per a la construcció del túnel d'Envalira, mitjançant concessió administrativa, presentada per l'Agrupament Nacional Democràtic. També avui m'abstindré a la votació de les esmenes que ara discuteix aquesta Cambra. I m'abstindré perquè no comparteixo la finalitat del Projecte: la construcció del túnel d'Envalira. Per això no vull, ni puc entrar a discutir el seu finançament: si seria millor un crèdit extraordinari de 6.213 milions de pessetes, com

proposen les esmenes, o un crèdit plurianual a deu anys per un import de 621,3 milions de pessetes com proposa el Projecte de llei ni discutir el període de concessió.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sí, Sr. Antoni Martí, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Antoni Martí:

La intervenció la farà el Sr. Marc Pintat, i en tot cas ja exposarà al parer del Grup Parlamentari. El Sr. Modest Baró exposarà la seva opinió a títol personal, el Sr. Marc Pintat donarà l'opinió general del Grup Parlamentari Lliberal. Sabedors, també doncs, que aquí el debat del túnel d'Envalira, si túnel d'Envalira sí o no, ja s'ha tingut, i a hores d'ara l'únic que s'està fent, doncs, és votar la concessió administrativa, on hi han les diferències lògiques, entre l'oposició i la majoria.

Volia dir això perquè s'entengués també que debats del túnel d'Envalira ja se n'han fet molts, no? i que en definitiva, per ser més clar i fins i tot per als oients que ens puguin escoltar, aquí el que està en joc és la manera de fer la concessió administrativa.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. Marc Pintat pel Grup Lliberal, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Marc Pintat:

Gràcies, Sr. síndic.

La realització del túnel d'Envalira, obliga l'Estat a un esforç financer considerable i a la recerca de fórmules de finançament que facin viable aquest projecte, tot i respectant els fonaments de l'ordenament jurídic del país.

Aquesta és l'obra d'infraestructura més important que fins al moment es durà a terme. Tal com queda clarament presentat en l'exposició de motius de la Llei, la naturalesa i la singularitat d'aquest projecte obliga l'Estat a prendre dues disposicions legislatives singulars per derogar en aquest cas precís: l'article 29.1 de la Llei general de finances públiques, i l'article 31.3 de la Llei de contractació pública.

És sobre aquest punt que es centren les reserves d'esmena presentades per l'Agrupament Nacional Democràtic.

Debatrem en globalitat aquestes reserves d'esmena tant a nivell tècnic com al nivell més general del dret.

Sobre el pla tècnic. La derogació de l'article 29.1 de la Llei general de finances públiques (respon a un doble objectiu):

1. Primer objectiu: transparència i claredat del pressupost de l'Estat: aquesta derogació permet fer aparèixer en el pressupost una despesa i un crèdit plurianual per un període de deu anys.

2. Segon objectiu: racionalitat en la gestió pressupostària: ja que si ens atenem a les limitacions que fixa la Llei general de finances públiques per l'extensió temporal de les despeses plurianuals, l'Estat hauria de carregar el pressupost anual d'inversions de més de 1.100 milions de pessetes suplementaris.

La derogació de l'article 31.3 de la Llei de contractació pública respon a un objectiu de racionalitat econòmica:

Les ofertes més significatives publicades en el Butlletí núm. 5/98 demostren que la magnitud i la singularitat del projecte així com la necessitat de mantenir una gestió equilibrada, impliquen una recuperació de la inversió en uns terminis molt superiors als que marca la Llei de contractació pública.

Rebatrem la reserva d'esmena de l'Agrupament Nacional Democràtic, també al nivell general del dret.

L'espirit de la Llei de finances públiques, de la Llei de contractació pública i en general de tot l'ordenament jurídic de l'Estat, és de dotar la nació d'un marc d'actuació que permeti el desenvolupament del nostre poble en la promoció de valors com la llibertat, la justícia, la democràcia i el progrés social. Pensem que el legislador sempre ha de tenir present aquest objectiu fonamental a l'hora d'elaborar, discutir i aprovar les lleis i no centrar-se en una argumentació tecnicista.

És aquest l'objectiu fonamental que ens guia quan defensem el "Projecte de llei de construcció del túnel d'Envalira mitjançant concessió administrativa". Aquest Projecte de llei, que introdueix dues derogacions puntuals d'elements purament tècnics, permet de dotar el país d'un eix de vital importància per a les comunicacions exteriors del Principat.

Per aquestes raons rebutgem la reserva d'esmena de l'Agrupament Nacional Democràtic.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

El Govern vol intervenir?

Altres intervencions per part dels grups parlamentaris?

Bé doncs, procedirem doncs a la votació de les tres esmenes reservades. Sí, doncs, és sí a les esmenes i no és no a les esmenes i aprovació dels articles tal com han sortit de la Comissió.

Senyor secretari general, si us plau.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Francesc Areny Casal : No

M. I. Sr. Josep Areny Fité : No

M. I. Sr. Modest Baró Moles : m'abstinc

M. I. Sr. Ladislau Baró Solà : Sí

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí

M. I. Sr. Francesc Bonet Casas : No

M. I. Sr. Miquel Casal Casal : No

M. I. Sr. Narcís Casal de Fonsdeviela : Sí

M. I. Sr. Pere Cervós Cardona : No

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí

M. I. Sr. Simó Duró Coma : Sí

M. I. Sra. M. Rosa Ferrer Obiols : Sí

M. I. Sr. Agustí Marfany Puyoles : No

M. I. Sr. Jaume Martí Mandicó : No

M. I. Sr. Antoni Martí Petit : No

M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora : m'abstinc

M. I. Sr. Francesc Mora Sagués : No

M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : No

M. I. Sr. Enric Palmitjavila Ribó : No

M. I. Sr. Marc Pintat Forné : No

M. I. Sr. Jordi Serra Malleu : No

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : Sí

M. I. Sr. Jordi Torres Alís : Sí

M. I. Sr. Joan Verdú Marquilló : No

M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : m'abstinc

M. I. Sr. Miquel Alís Font : Sí

M. I. Sr. Miquel Àlvarez Marfany : No

M. I. Sr. Guillem Areny Argelich : No

El M. I. Sr. Síndic General:

Senyor secretari, vol procedir al recompte, si us plau?

El M. I. Sr. Pere Cervós Cardona:

Vots sí: 9; vots no: 16; abstencions: 3.

El M. I. Sr. Síndic General:

Bé doncs, a la vista del resultat de la votació queden desestimades les tres reserves d'esmena i aprovats els articles tal com han sortit de la Comissió.

Continuem doncs, el debat per la resta de la Llei. Tenen la paraula els grups parlamentaris.

Sr. Simó Duró.

Sr. Vicenç Alay, vol intervenir?.

Sr. Jaume Bartumeu pel Grup Mixt, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies, Sr. síndic.

Bé, com ja s'ha dit abans, el dia 16 de març vam votar una esmena a la totalitat que plantejava el retorn d'aquest text al Govern.

Ho vam fer després de plantejar aquí, davant el Ple del Consell General, els nombrosos interrogants que ens suggeria el Projecte de Llei del Govern.

Interrogants que tampoc no havia pogut esvaïr la resposta escrita del Govern del dia 6 de març de 1998 a una pregunta que havia formulat sol·licitant informació complementària.

Avui, després d'una telegràfica tramitació en Comissió per cobrir l'expedient, tornem a ser on érem el dia 16 de març.

Els despropòsits lliberals es resumeixen així (lluny dels tecnicismes que ens ha desaconsellat el Sr. Marc Pintat i intentant parlar concretament, i de números), en cinc punts:

1. L'agrupació d'empreses seleccionada pel Govern demanava una subvenció de 3.829 milions de pessetes. Aquest crèdit extraordinari s'ha volgut dissimular fins i tot en el títol de la Llei, que no reflecteix el seu contingut que inicialment era precisament aquest: atorgar una subvenció a les empreses concessionàries de més del 40 % - concretament del 43,5%- del cost total de l'obra. Però aquest seria el resultat de subvencionar amb només 3.829 milions una inversió de 8.806 milions de pessetes que és la que ha declarat l'agrupació d'empreses seleccionada pel Govern.

Però el Govern i la seva majoria de setze -o tal vegada catorze, no ho sabem del cert- consellers generals, no n'han tingut prou amb fer aquest "obsequi" als adjudicataris i allí on es demanaven 3.829 milions de pessetes, els lliberals en donaran 6.213 milions de pessetes.

2. Ni el dia 16 de març ni posteriorment, el Consell General no ha pogut saber quins són els interessos que ha calculat el Govern per poder arribar a la multiplicació esfereïdora del 62 % del total de la

subvenció sol·licitada, que augmenta en 2.384 milions de pessetes, passant -com acabo de dir- de 3.829 milions de pessetes a 6.213 milions de pessetes.

3. Ni el dia 16 de març ni encara avui, no s'ha explicat tampoc al Consell General com és possible que existeixin dues versions de la pàgina 22 de l'Informe 2.574 del 6 d'agost de 1997 del Ministeri d'Ordenament Territorial, amb textos diferents i diferents signants.

4. L'Informe que ha portat al Projecte de Llei diu -i cito- que:

"l'adjudicació acordada pel Govern en la sessió del dia 8 d'octubre de 1997 té caràcter provisional i la seva ratificació mitjançant la promulgació del Decret de concessió resta condicionada per part del Govern a la materialització d'un conveni francoandorrà que permeti la connexió del túnel amb la Carretera Nacional 22 (que ja vam suposar que deu ser la 20), l'establiment d'un nou pas fronterer i la millora de les comunicacions".

Malgrat això, ni el 16 de març aquí, ni en la breu discussió de les esmenes en la Comissió, ni avui tampoc, ningú ens ha dit on és el principi d'esborrany d'aquell conveni.

5. No sabem doncs tampoc encara avui -tot i que els consellers generals lliberals ho van afirmar en la reunió del grup d'amistat parlamentària Andorra-França del dia 22 de maig aquí al Cap de Casa- que les empreses adjudicatàries del túnel hagin fet el necessari per assegurar la presència d'empreses franceses.

6. Finalment, igual que el dia 16 de març, discutim avui l'obra pública més important durant molts anys, sense ministre d'Ordenament Territorial.

Sembla que el Grup d'Opinió Lliberal de la Massana ja ha trobat el ministre però el partit del cap de Govern no acaba de veure'l amb bons ulls. Potser serà perquè els lliberals massanencs no voldrien veure enllestida aquesta obra?... No ho sabem.

Sigui com sigui hem de tornar a refusar el nostre vot a aquesta subvenció, contrària al rigor i a la necessària transparència de la despesa pública.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Nacional Democràtic, Sr. Dallerès teniu la paraula.

El M. I. Sr. Josep Dallerès:

Únicament per dir que votarem no al text tal com està sortint, tal com surt després de la votació que hi acaba d'haver.

El M. I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal, Sr. Modest Baró teniu la paraula.

El M. I. Sr. Modest Baró:

Gràcies, Sr. síndic.

Votaré en contra del Projecte de Llei per la construcció del "túnel d'Envalira mitjançant concessió administrativa" i per no ésser repetitiu dels meus raonaments, dono per reproduïda la meua intervenció en aquesta Cambra del dia 16 de març de 1997 proppassat, durant el debat de l'esmena a la totalitat el Projecte de Llei –perdó, és el 1996, eh?... el 1998, perdó.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció?

El Govern vol intervenir? Sr. cap de Govern, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Jo voldria precisar el que ha dit el Sr. Bartumeu de que no es poden fer ballar els números intencionadament per confondre qui ens escolta.

Una subvenció pagada avui de 3.829 milions de pessetes és el mateix que una subvenció tarifada a deu anys de 6.213 milions de pessetes amb tarifes anyals amb un interès del 6,5 %. El que passa, és que, és clar, és preferible per al Govern, tal com venen els plec de condicions i tal com va resultar de totes les agrupacions que es van presentar, optar -la primera de tot- per la que representés menys cost per a l'Estat -i és el que s'ha fet. Totes les opcions presentaven una subvenció per part de l'Estat a la part del cost, totes elles, i totes elles eren molt més grans que la que finalment ha estat escollida, i per tant, el que no es pot dir és que de 3.800 han passat a 6.200; això no és així i vostè ho sap. Si ara diguéssim, paguem 3.829 milions, els hauríeu de reemborsar immediatament; si no els paguem, sinó que els anem pagant d'any en any, s'aniran pagant amb els pressupostos anyals. Per això ho hem proposat d'aquesta manera i creiem que és una càrrega molt més fàcil de suportar per a les finances públiques. Crec que això és el que volia dir.

Quant a les seves afirmacions sobre el ministre, en fi, són les habituals com vostè vol significar la seva opinió sobre la majoria, i posteriorment demanaré permís al síndic per explicar que comptarem amb un ministre d'Ordenament Territorial perquè vostè estigui tranquil, i sobre tot n'estem nosaltres que és del que es tracta.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció per part dels grups?

Sí, Sr. Bartumeu, teniu la paraula pel Grup Mixt.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Començo per l'acabament. Si després parla d'això, ja en parlarem, però aquí l'important no és que vostès o jo estiguem tranquils sinó que els ciutadans estiguin tranquils i tinguin la sensació que estan governats, cosa que no acostuma a passar.

Jo, era per contestar-li el que m'ha dit: ara acaba de dir que vostès han concertat aquest crèdit pagant al 6,5 la primera vegada. Miri Sr. Sangrà, jo ja sóc prou apte per escoltar el que em diu el Sr. cap de Govern, li agraeixo les seves precisions complementàries.

Aquí el que passa és el següent: vostè ha dit al 6,5 i si és així, si és al sis i mig, jo constato que estem pagant gairebé dos punts per sobre del mercat; la qual cosa vostè haurà de reconèixer, que els números també es fan ballar cap aquí i cap allà, com segons convé, no?

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris? No?

Sr. Sangrà (Sr. ministre de la Presidència), teniu la paraula.

El M. I. Sr. Estanislau Sangrà:

Aclarint encara més el que són els números, el Govern, al plec de condicions que va treure quan va decidir treure a concurs internacional l'obra i la concessió del túnel d'Envalira, donava diverses opcions a les empreses que es presentaven.

En cas que sigui necessària una subvenció per part de l'Administració per dur a terme aquesta obra -que el Govern desitjaria no haver-ho de fer, lògicament-, quin seria el volum global d'aquesta subvenció?; i en el cas que vostès ens permetessin o poguessin fer -el Govern-, admetessin un pagament ajornat, quines serien les quantitats que s'haurien de pagar amb un finançament de tres anys o amb un finançament de deu anys?

El resultat, el contingut de l'oferta que va presentar l'empresa guanyadora, posava com a subvenció necessària per tirar endavant l'obra els 3.829 milions de pessetes i a l'època (a finals de l'any 1996) estimava el volum de les aportacions anuals durant deu anys al voltant dels 685 milions de pessetes. El crèdit que aprovarem avui és de l'ordre del 621 -precisament aquesta baixada ha tingut en compte la reducció continuada des del moment en què es va

presentar l'oferta fins ara de les condicions a la baixa del tipus d'interès. Vostè, potser, està parlant de l'interbancari quan diu que s'està pagant un sobrecost important. Quan es demana un préstec no es paga l'interbancari, es paga l'interbancari més una prima, una prima que ve associada moltes vegades amb el risc, amb el risc de l'empresa que demana el préstec, amb el risc de l'obra que es vol finançar, etc. i és aquesta prima de risc la que suma l'interbancari per fixar el tipus d'interès final del préstec. No es pot parlar de tipus d'un cost un punt i mig superior, s'ha de parlar d'un interès interbancari i d'una prima de risc que les entitats financeres concedeixen a l'obra, concedeixen a l'empresa concessionària per tal de fixar el tipus d'interès final del préstec.

Només això.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. Bartumeu teniu la paraula.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Sí gràcies, Sr. síndic.

Sr. Sangrà, efectivament les seves explicacions s'acosten al raonable.

La diferència és el nivell de negociació que es pugui tenir amb les entitats bancàries. Vostè i jo sabem que l'interbancari, doncs, es pot tirar cap amunt en funció del risc i també es pot tirar cap avall..., no solament es pot tirar cap avall sinó que en aquesta sala s'han aprovat préstecs negociats per governs anteriors i refinançaments del deute públic de l'Estat, al mercat interbancari menys un punt -això va passar a l'any 1990-, i per tant doncs, es pot pagar a sobre o a sota de l'interbancari; nosaltres pagàvem a sota i vosaltres pagueu a sobre.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció?

Si us plau, Sr. ministre de la Presidència...

Sr. Dallerès per l'Agrupament Nacional Democràtic, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Josep Dallerès:

És purament una constatació. Quan s'ha parlat d'argumentació tecnicista, només constatar que no som pas nosaltres que hem utilitzat l'argumentació tecnicista en cap moment; nosaltres únicament demanàvem que no es modifiquessin les lleis, i en aquest cas possiblement haguéssim votat el túnel, estem obligats, vist tal com està la Llei, a votar que no.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. ministre de la Presidència, volíeu intervenir?

Teniu la paraula.

El M. I. Sr. Estanislau Sangrà:

No, només... a veure, vostè pot recordar una època en la qual s'estan obtenint finançaments per l'Estat andorrà un punt per sota de l'interbancari. Em sembla que de condicions favorables per a l'Estat poca gent ens pot donar lliçons. Durant aquests dos anys per al que és finançament de l'Estat amb el deute -i segurament la Sra. ministra de Finances seria més indicada que jo per parlar d'aquests temes-, s'han obtingut unes condicions de finançament òptimes, em sembla que això ho hem de reconèixer tots.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció? Cap altra intervenció?

Doncs dono el debat per finalitzat i procedirem, doncs, a la votació.

Sí és sí a les disposicions finals així com a l'exposició de motius i al títol del Projecte de llei; i no, doncs, és no a les disposicions finals, a l'exposició de motius i al títol del Projecte de llei.

Sr. secretari general, si us plau.

El Sr. secretari General:

M. I. Sr. Josep Areny Fitè : Sí

M. I. Sr. Modest Baró Moles : No

M. I. Sr. Ladislau Baró Solà : No

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : No

M. I. Sr. Francesc Bonet Casas : Sí

M. I. Sr. Miquel Casal Casal : Sí

M. I. Sr. Narcís Casal de Fonsdeviela : No

M. I. Sr. Pere Cervós Cardona : Sí

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : No

M. I. Sr. Simó Duró Coma : No

M. I. Sra. M. Rosa Ferrer Obiols : No

M. I. Sr. Agustí Marfany Puyoles : Sí

M. I. Sr. Jaume Martí Mandicó : Sí

M. I. Sr. Antoni Martí Petit : Sí

M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora : No

M. I. Sr. Francesc Mora Sagués : Sí

M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : Sí
 M. I. Sr. Enric Palmitjavila Ribó : Sí
 M. I. Sr. Marc Pintat Forné : Sí
 M. I. Sr. Jordi Serra Malleu : Sí
 M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : No
 M. I. Sr. Jordi Torres Alís : No
 M. I. Sr. Joan Verdú Marquilló : Sí
 M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : No
 M. I. Sr. Miquel Alís Font : No
 M. I. Sr. Miquel Àlvarez Marfany : Sí
 M. I. Sr. Guillem Areny Argelich : Sí
 M. I. Sr. Francesc Areny Casal : Sí

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. secretari voleu procedir al recompte, si us plau?

El M. I. Sr. Pere Cervós:

Vots sí: 16; vots no: 12.

El M. I. Sr. Síndic General:

Gràcies.

Doncs a la vista del resultat de la votació, declaro aprovat per majoria el Projecte de llei.

Passem al punt número quatre.

4- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de modificació de la tarifa general de taxes de consum.

L'informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost ha estat publicat en el Butlletí número 12/98 del 18 de maig.

El Sr. Marc Pintat, ponent, nomenat per la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost exposarà l'informe elaborat per aquesta.

Sr. Marc Pintat, teniu la paraula... Sr. Modest Baró?, Sr. Modest Baró, perdó -hi havia un error doncs-, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Modest Baró:

Gràcies, Sr. síndic.

En tant que ponent nomenat per la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost el dia 23 de l'abril passat pel Projecte de llei de modificació de la tarifa general de taxes de consum, dic que durant les sessions de la Comissió Legislativa dels dies 7 i 13 de maig es van debatre i analitzar les tres esmenes

presentades: dos per part del Grup Lliberal i una per l'Agrupament Nacional Democràtic.

Tal com figura a l'informe de la Comissió es va transaccionar i aprovar una esmena del Grup Lliberal, s'aprovà per majoria l'altra del Grup Lliberal, i no s'aprovà l'esmena de l'Agrupament Nacional Democràtic. També s'aprovà per unanimitat de la Comissió una esmena transaccional que té per objectiu adaptar les modificacions a la Llei de la tarifa general de taxes de consum, aprovada pel Consell General sota el procediment d'extrema urgència i necessitat en la sessió del dia 11 de març de 1998. Aquestes modificacions no podien haver quedat recollides en l'actual Projecte de llei al trobar-se obert el seu procediment legislatiu. Així doncs, als efectes d'unificar el text, la Comissió ha acordat transcriure les taxes ja aprovades amb anterioritat pel Consell General en l'actual text.

Del resultat de la votació de les esmenes se'n desprèn l'informe de la Comissió aprovat per unanimitat, el text i annex del qual es sotmet a consideració d'aquesta Cambra.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Passarem a la intervenció dels Grups Parlamentaris.

Sr. Simó Duró, pel Grup Mixt... no?

Per l'Agrupament Nacional Democràtic, Sr. Josep Dallerès teniu la paraula.

El M. I. Sr. Josep Dallerès:

Sí, l'Agrupament Nacional Democràtic va presentar una esmena a la Llei, i ho va fer perquè, un cop més, va arribar al Consell un text sense els elements que permetessin als consellers generals -i en aquest cas tant als de la majoria com als de l'oposició-, poder-se pronunciar amb coneixement de causa sobre el text proposat.

Considerem que la Llei no era acompanyada, tal com diu l'article 92 del Reglament del Consell General, i cito: "*de la documentació i antecedents necessaris perquè el Consell General s'hi pugui pronunciar*".

Efectivament, la memòria explicativa que ens va arribar consisteix en un llistat dels articles amb dues columnes: una corresponent al tipus de gravamen anterior i una corresponent al tipus de gravamen modificat.

Si hom intenta saber com s'ha procedit, és difícil d'esbrinar.

Ens vam doncs, referir a l'exposat i a l'expressat en l'exposició de motius, i no vam arribar a trobar,

totalment, dins del text, els objectius que hi eren anunciats.

És en aquest sentit que vam presentar l'esmena amb ànim únicament i exclusiva de rebre una explicació quant als criteris emprats per a la modificació del text.

És amb aquest esperit, i anunciant que estàvem disposats a retirar l'esmena -només que se'ns expliqués com s'havia procedit i quins eren els criteris emprats-, que vam començar el treball en Comissió -de fet va ser un treball que va ser molt breu i les explicacions encara ho van ser més.

Vam demanar que es fes un gest referent als productes que essent de primera necessitat i essent més cars a Andorra que a fora de casa, es mantenien amb un gravamen superior a l'1 %, i la resposta va ser el pes dels vots lliberals. Un no, un cop més i sense cap explicació. Vaig haver de marxar cap a casa. D'això entenem que se'n diu diàleg o col·laboració.

Només desitgem que els consellers de la majoria hagin disposat de més informació que la que vam tenir nosaltres, referent a aquesta Llei.

Tinc la impressió que tornarem a fer un acte de fe des del Consell General. Votarem, malgrat això, favorablement el text, lamentant que es continuï procedint així, vist que globalment estem d'acord amb les modificacions.

El M. I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal intervé el Sr. Modest Baró. Teniu la paraula.

El M. I. Sr. Modest Baró:

Gràcies, Sr. síndic.

Em permetran vostres Molt Il·lustres Senyories que en aquest Projecte de Llei de modificació de la tarifa de taxes de consum i en el Projecte de modificació de la Llei de l'impost de mercaderies indirectes, que versen sobre el mateix aspecte, faci una intervenció conjunta sobre els dos projectes de llei.

En aquestes dues lleis, la majoria lliberal comparteix amb el seu programa... comparteix amb el seu programa electoral l'objectiu d'afavorir la competitivitat del comerç i la indústria d'Andorra. Una lluita comercial que hem de guanyar amb tot un seguit de mesures polítiques i econòmiques que hem de prendre entre els que tenim la responsabilitat de governar i de legislar, i els que tenen la responsabilitat de tirar endavant els seu negoci.

En les modificacions del tipus de gravamen de l'IMI i de la taxa de consum, s'ha tingut en compte la

rebaixa de la imposició a fi de millorar en el possible el diferencial de preus dels productes envers l'exterior amb la fi d'afavorir la competència del comerç i la indústria del nostre país. Unificar al màxim possible el tipus de gravamen de les diferents mercaderies.

També s'ha aprofitat aquesta modificació per eliminar uns mínims impositius que suportaven alguns productes i que l'únic que comportaven era un cost que impedia la seva competitivitat.

Un quart objectiu d'aquesta reforma ha estat el manteniment -per no dir millora- del preu de la cistella de la compra, amb la rebaixa de la taxa de la majoria dels productes alimentaris que amb la ja efectuada rebaixa d'energia elèctrica i del telèfon abarateix la despesa de la llar dels andorrans i residents del país.

El Grup Lliberal vol posar de manifest que la rebaixa impositiva, com ja tenim constància -que així ho acostumen a fer els comerciants i industrials-, s'ha de reflectir en el preu final de la venda de manera que els consumidors siguin els que notin l'efecte d'aquestes dues lleis. Entre tots hem de procurar que els nostres visitants no solament vinguin a Andorra, sinó que el més important és que hi tornin. Per això hem d'ésser competitius, el que vol dir millors preus, millor producte i una millor qualitat en el servei.

Per finalitzar creiem que la modificació tributària que comporten les dues lleis presentades pel Govern, ajudarà a fer més competitius els productes del nostre mercat i per tant el Grup Lliberal dóna el suport a la Llei de modificació de la Llei de les tarifes de consum i la Llei de modificació de l'impost de mercaderies indirecte, que aquesta Cambra debatrà a continuació.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

El Govern vol intervenir?, no?

Alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris?

A la vista de les intervencions proposo declarar aprovat el Projecte de llei per assentiment. Sí?

Bé doncs, queda aprovat.

Passem al punt número cinc de l'ordre del dia.

5- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de modificació de la Llei de l'impost de mercaderies indirecte.

L'informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost ha esta publicat en el Butlletí número 12/98 del 18 de maig.

El Sr. Marc Pintat, ponent, nomenat per la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost exposarà l'informe elaborat per aquesta.

El M. I. Sr. Marc Pintat:

La Comissió Legislativa de Finances i Pressupost, amb mandat de la junta de presidents sota l'encàrrec d'analitzar les esmenes parcials presentades, ha examinat en el decurs de les reunions celebrades els dies 23 d'abril, 7 i 13 de maig de 1998, l'informe del ponent del qual se'n desprèn que, de la totalitat de les esmenes presentades al Projecte de llei de modificació de l'impost de mercaderies indirecte, quatre van ser aprovades per unanimitat, una va ser refusada i una altra es va retirar.

D'altra banda les variacions efectuades per la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost al Projecte de llei, motivades per les esmenes que la Comissió ha considerat adient acceptar, han consistit bàsicament en deixar exempte de l'impost les operacions relatives a la producció, l'elaboració o la importació d'obres d'art, per una part i d'altra els diaris i revistes. En aquest mateix sentit també s'han modificat els annexos subsegüents.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Passem a la intervenció dels Grups Parlamentaris.

El Grup Mixt? Sr. Jaume Bartumeu, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, seré molt breu, Sr. síndic.

És per dir que nosaltres, doncs, votarem aquestes modificacions, però com que el president del Grup Parlamentari Lliberal té dins del seu repertori d'intervencions davant del Ple una mena de comodí, -que acostuma a fer servir, molt sovint, relatiu al paper poc positiu que juga Nova Democràcia des de l'oposició- avui doncs, l'hauré de desmentir, explicant que nosaltres estem molt contents de veure com aquesta Llei de modificació de l'IMI ha recollit les quatre esmenes que havíem presentat els consellers de Nova Democràcia.

L'adopció per unanimitat de la Comissió d'aquelles esmenes, permet mantenir l'excepció de l'impost per a les operacions relatives a la producció, l'elaboració o la importació d'obres d'art i d'igual manera es manté també, gràcies a una altra esmena nostra, el

redactat original de la Llei del 1991 que assentà l'exempció d'impost per a diaris i revistes periòdiques.

Dues decisions ben positives adoptades per unanimitat: l'una perquè beneficia els artistes andorrans i l'altra perquè la premsa nacional que s'imprimeix fora d'Andorra no veurà dificultada la seva activitat ni tindrà la por que mitjançant l'aplicació d'una simple modificació del zero a l'ix per cent pugui veure's afectada per un impost.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Nacional Democràtic, intervé el Sr. Josep Dallerès.

El M. I. Sr. Josep Dallerès:

Gràcies, Sr. síndic.

L'Agrupament Nacional Democràtic va presentar dues esmenes a la Llei i ho va fer -i aquí repeteixo ja la mateixa intervenció que he fet abans-, perquè va considerar que els elements que acompanyaven els textos no eren prou clars quan els criteris que eren emprats: efectivament la memòria explicativa -n'hi va haver una, efectivament- consistia en un llistat -com a la Llei anterior- dels articles amb dues columnes: una corresponent al tipus de l'IMI anterior i una corresponent al tipus de l'IMI modificat, sense cap altra precisió.

Malgrat això, vam estudiar el text, i és amb esperit constructiu que vam iniciar el treball en la Comissió, anunciant que estàvem disposats a retirar l'esmena, sempre que se'ns donés l'explicació sobre el procediment de quins criteris s'havien emprat, un cop més, per procedir a les modificacions corresponents.

En el decurs del treball en Comissió vam procedir a retirar una de les esmenes, en haver prosperat la de Nova Democràcia que anava en el mateix sentit i és la que feia referència a les obres d'art.

Referent a la segona vam demanar quin era el criteri que havia portat a deixar un gravamen del 12 % a un producte: la joieria, quan tots els altres assimilats, perfumeria, pelleteria, etc., eren rebaixats al 7%.

L'explicació que se'ns va donar no era gaire coherent o com a mínim no la vam trobar gens coherent i un cop més aquí, van pesar els vots de la majoria.

Lamentem no saber si correspon a un criteri clar o un cop més a un vestit a mida. Malgrat això no hem presentat reserva d'esmena al text, tal com ja he dit a l'inici de la intervenció, només havíem presentat l'esmena per poder rebre una informació que, pensem, ens mereixem -per més que estem a

l'oposició-, i en tot cas, poder per via de transacció -en cas que hagués estat un error-, modificar el text.

Senyors Consellers de la majoria, un cop més espero que vostès sàpiguen com s'ha procedit, nosaltres no ho sabem. Espero que vostès ho tinguin clar.

Si només tenen les poques explicacions, coherents, que nosaltres vam rebre a la Comissió de Finances i Pressupost, més que un vot, senyors, el que faran és, un cop més, un acte de fe i vostès sabran de quina fe.

Nosaltres també donarem suport a la Llei; ho farem però, amb un mal sabor a la boca i no segurs de fer-ho del tot bé i en particular en l'apartat al qual he fet referència.

Gràcies, Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal..., no hi ha intervenció?

El Govern tampoc?

Cap altra intervenció?

Bé doncs, a la vista de les intervencions, proposo declarar aprovat el Projecte de Llei per assentiment? Sí? Bé doncs, queda aprovat.

Passem al punt número sis de l'ordre del dia.

6- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de crèdit extraordinari per fer front a les despeses derivades de les obres d'adequació a l'ESO del Col·legi Sant Ermengol.

El Projecte fou publicat en el Butlletí número 9/1998 del 24 d'abril. No s'ha presentat cap esmena.

Alguna intervenció per part dels grups parlamentaris?

Sr. Simó Duró teniu la paraula.

El M. I. Sr. Simó Duró:

Gràcies, Sr. síndic.

Només per dir que com vos ho heu anunciat, no hi ha hagut cap esmena i jo comparteixo aquesta presentació de crèdit extraordinari i l'accepto.

Ara bé, el que, una nova vegada voldria plantejar, és que aquest problema que era conegut -no hi és la Sra. ministra aquí, però si fa bé la seva feina quan assisteix al patronatge, que ella és una figura destacada en aquest patronat-, doncs no s'entén com quelcom que s'havia d'habilitar ja fa dos anys no hagi figurat amb tots els seus "ets" i "uts" a nivell de pressupost. Encara una vegada és aquella queixa que després formulava de que les coses no es fan ben

fetes..., no es fan ben fetes, senyors del Govern, continueu així, continueu, que doneu una bona imatge!...

He dit.

El M. I. Sr. Síndic General:

Per part del Grup Mixt?

Cap més intervenció, l'Agrupament Nacional Democràtic?

El Grup Lliberal?

El Govern? Sí Sr. cap de Govern, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies, Sr. síndic.

Per contestar al Sr. Duró, li diré que, bé, en primer lloc -bé, la Sra. Carme Sala està absent d'Andorra-, tampoc comparteixo haver de fer crèdits extraordinaris sempre que hi hagi obres d'aquest caire ni al Col·legi Sant Ermengol ni a cap altre lloc. El que passa que el patronat és el que és, el conveni és el que és i l'hem heretat com tantes altres coses. Tots els que som aquí estem intentant negociar una modificació d'aquest conveni que contempla aspectes infinitament més importants que la manera com s'aproven les obres, com es decideixen i com es paguen, i això és així, i això no crec que li permeti dir al Sr. Simó Duró que ho continuem fent malament, perquè el que fem és el que s'ha fet pràcticament sempre en aquest cas, i hi ha prou testimonis per dir-ho. El que li asseguro és que si podem, procurarem que dins del patronat del col·legi en el qual sí que la ministra hi té un paper no tan rellevant com sembla vostè opinar -perquè el que té un paper rellevant és el copríncep, sense cap dubte, i tothom ho sap aquí-, doncs que pugui ser d'una altra manera, i això és el que ens preocuparem de fer si podem consolidar-ho perquè en una negociació quan hi ha més d'una part no és fàcil d'imposar els criteris d'una de les parts, malgrat que sigui el criteri del Govern i de la Cambra Legislativa. De moment és el que li puc dir.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sí, Sr. Simó Duró pel Grup Mixt, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Simó Duró:

Només per dir, que jo he estat al patronat de Sant Ermengol. I creieu-me, el patronat de Sant Ermengol no sembla el Consell General, saben el que volen i ho porten molt ben escrit, i molt ben redactat, i molt ben estipulat. Llavors el qui no ha fet bé la seva feina

perquè clar l'aplicació de l'ESO, no és una cosa que ens cau avui, l'aplicació d'aquesta Llei és una cosa que es va anunciar i és una cosa que s'havia de posar en marxa i ho sabíeu ben bé.

Ja dic, el crèdit s'ha de votar i jo sóc el primer a fer les habilitacions que convingui per una bona qualitat d'ensenyança fins que sigui a nivell del Col·legi Sant Ermengol. El que sap greu és que vingui aquesta qüestió al cap de dos anys..., això, això és falta de previsió, és falta de feines ben fetes, ho he dit i ho torno a repetir.

He dit, Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. Josep Dallerès, per l'Agrupament Nacional Democràtic, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Josep Dallerès:

És purament una precisió, perquè m'ha semblat sentir que hi havia un conveni. Que jo sàpiga no hi ha cap conveni signat a hores d'ara, en tot cas hi ha un mandat donat per la Llei d'Educació per, justament, signar un conveni.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. cap de Govern?

Cap altra intervenció?

Bé doncs, a la vista de les intervencions entenc que el Projecte queda aprovat per assentiment. Bé doncs, queda aprovat.

Passem al punt número set.

7- Nomenament d'un membre de la Junta de Govern de l'ORTA.

Es constata que no s'ha presentat cap candidatura dins del termini establert pel Reglament. Es convocarà novament aquest nomenament en una propera reunió.

Alguna intervenció?

Per part del Grup Mixt, el Sr. Vicenç Mateu? Teniu la paraula.

El M. I. Sr. Vicenç Mateu:

Gràcies, Sr. síndic.

Bé, jo el que voldria fer és constatar que sembla que en aquest punt ens trobem encallats. El representant que nosaltres teníem, Iniciativa Democràtica, doncs va presentar la dimissió perquè entenem que l'ORTA no està seguint els criteris d'una televisió

plural al servei de tota la societat, i que fos el reflex dels problemes que té Andorra, del que hauria de ser i de tenir. Bé, jo el que demanaria és que aquesta situació no es perpetués i crec que l'única manera per desbloquejar bé això és que per part del Grup Lliberal hi hagués alguna proposta en concret en el sentit que s'havia intentat de negociar alguna vegada, és a dir, de canviar la Llei de l'ORTA tal com es va anunciar aquí, doncs ja fa més d'un any i em sembla que fins que no entrem en aquesta via ens trobarem cada vegada amb la mateixa situació i donarem, una imatge, doncs, lamentable.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. Jaume Bartumeu, també pel Grup Mixt, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Sí gràcies, Sr. síndic.

Bé, l'ORTA sembla que no aixeca cap onada d'entusiasme a l'hora de presentar candidatures per a cobrir aquesta vacant a la seva Junta de Govern.

Els consellers de Nova Democràcia ja vam manifestar el nostre escepticisme quant a la viabilitat d'aquesta Junta de Govern en la qual els lliberals havien volgut assegurar-se una còmoda majoria al començar la legislatura. Tant és així que no vam participar en la designació de membres, l'any passat.

El membre d'IDN -ara ho acaba de dir aquí el company, el conseller Vicenç Mateu-, ha dimitit explicant prou clarament davant de l'opinió pública que deixava el càrrec per considerar que la majoria no volia potenciar una ràdio i una televisió públiques plurals com diu l'article 36 de la Constitució, article que, per cert, pertany al títol II del qual hem parlat abans.

Les setmanes van passant, els mesos també, i aquella modificació de la Llei de l'ORTA que ens van prometre públicament i que el president del Grup Parlamentari de la majoria va dir, fins i tot a la premsa, que s'estava elaborant, doncs de moment no l'hem vist enlloc.

La voluntat de pluralisme, doncs, hem de constatar que es predica però que no s'aplica, però això sí, el que sí que es continua aplicant és la intervenció dels comissaris polítics que continuen indicant a la redacció dels informatius el que cal, i sobretot el que no cal, ni dir ni deixar dir.

Per tant, a la propera reunió del Consell, en arribar al mateix punt de l'ordre del dia, tornarem a parlar

d'un nou capítol d'aquesta nostra especial "Nissaga de poder".

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Nacional Democràtic, alguna intervenció? no?

Pel Grup Lliberal? Sr. Antoni Martí, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Antoni Martí:

Sí gràcies, Sr. síndic.

Miri, la veritat és que des de les files lliberals, quan les coses es fan malament a nosaltres no se'ns cauen els anells de dir que es fan malament.

M'agradaria, per exemple, Sr. Jaume Bartumeu, que vostè... El que passa és que vostè, segurament, és de les poques persones que tot ho fa bé i, per tant, no té el mateix problema que tinc jo, que moltes vegades ho faig malament, no? i quan es fan malament és de senyor de reconèixer-ho, i així ho vaig fer constar en acta a la Junta de Presidents, dient que jo havia agafat, no per cert a Nova Democràcia, perquè no va voler participar a l'elecció dels membres de l'ORTA, però sí respecte a IDN, i l'AND, que ens van incidir els seus vots perquè en vista al sistema que s'ha d'aplicar, que s'aplica en el Reglament del Consell, doncs, per elegir els representants amb els vots lliberals no n'hi havia suficient. I doncs, jo vaig agafar el compromís, i així -és el compromís que vaig fer que figurés a l'acta d'una Junta de Presidents- vaig agafar, doncs, el compromís que es tiraria endavant una nova manera de veure la Junta de l'ORTA a on hi haguessin representades totes les forces polítiques, on es guardaria, evidentment, la proporcionalitat de l'arc parlamentari, i això està per fer.

Sé que el Govern -i això no és cap excusa, i jo personalment he d'agafar la meua part de responsabilitat-, no s'ha fet, s'està treballant i espero que tot i que "Nissaga de poder" ha estat molt seguida, que aquest sigui un d'aquells capítols dels últims i que la tinguem ben aviat i en tot cas més curts, però en realitat és que s'ha d'agrair a IDN i a AND el gest que van tenir i recordar que els Lliberals tenim un compromís que encara hem de satisfer.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. Jaume Bartumeu, pel Grup Mixt, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Sí gràcies, Sr. síndic.

No, és per una al·lusió personal i amb to divertit: el Sr. Martí diu que jo sóc de les poques persones que ho faig tot bé, no és veritat i ell ho sap. Jo m'equivoco de tant en tant, el que passa és que tenint-los a vostès d'adversaris és que ni entrenant-me ho podria fer tan malament. Ho sento.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. Antoni Martí pel Grup Lliberal, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Antoni Martí:

Gràcies, Sr. síndic.

A més he notat que hi ha hagut una sessió parlamentària una mica tensa i ara sembla que sigui una mica més divertida. Jo també vull agrair al Sr. Bartumeu doncs, i dir-li que amb voluntat tot es pot fer i que tampoc costa tant de votar proposicions de llei com ha votat fa poc temps i després recordar una mica a tots plegats, amb tot el respecte del món, que nosaltres no fem passar el corró, i ho sap el Sr. Josep Dallerès que, per exemple, per les lleis hoteleres totes les esmenes de l'AND han estat acceptades i el que no poden, de cap de les maneres, pensar és que tot el que vostès opinen nosaltres ho hem d'opinar de la mateixa manera perquè si no això seria una gran família i en moments que en aquest Consell es veu que estem molt lluny de ser una gran família.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. Dallerès, per al·lusions.

El M. I. Sr. Josep Dallerès:

Per al·lusions tot i que és fora del context actual, suposo que les han aprovat perquè arreglaven la Llei, en el cas de les esmenes de la Llei hotelera. Però les meves intervencions sobre els punts d'avui són realment al revés. Ja ens hagués agradat que hi hagués hagut just únicament el gest de diàleg, és a dir, d'explicar a veure perquè s'havia fet. I em centro en amb les lleis d'avui. I no va ser així, ho lamento.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. cap de Govern, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies, Sr. síndic.

Només per dir que la Proposta de Llei que s'està treballant des del Govern per ser presentada, per modificar la de l'ORTA, serà probablement acabada durant l'estiu i es podrà discutir en la propera sessió parlamentària, i jo estic convençut que podrà tenir l'acord de la majoria de la Cambra, no solament la majoria lliberal sinó que espero molta més majoria, perquè em fa l'efecte que tal com s'està treballant, amb les directives que s'han donat, serà una Llei que servirà per intentar eludir aquest debat permanent en aquesta Cambra i en totes les cambres parlamentàries del món, o del món democràtic com a mínim, dels comissaris polítics, de la voluntat de pluralisme, etc. Això és una manera de sentir les coses que és molt repetida però que poques lleis ho poden arreglar perquè malgrat que les lleis siguin adequades i els sistemes siguin adequats sempre hi haurà una majoria que rebrà unes acusacions a vegades injustes i sempre hi haurà una oposició que farà acusacions de vegades injustes i de vegades justes, i tots plegats ens trobarem que una eina com és la televisió, d'informació i de conscienciació ciutadana tan important en tots els aspectes, i d'educació també, segur que és la que crea polèmica molt sovint. Aquesta polèmica no es pot escapar a la televisió andorrana, tot i que constato que, en fi, jo per la meua part he de dir que cada vegada està més consolidada la seva presència en la societat andorrana i per tant, la teoria dels comissaris polítics del Sr. Bartumeu que tan sovint repeteix, potser tornem al que he dit a la primera intervenció, potser són espectres del passat, o tics anteriors d'altres comportaments... no els nostres.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció?

Sr. Jaume Bartumeu pel Grup Mixt, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Per ajudar al Sr. cap de Govern que faci bé la seva propaganda perquè ara s'equivoca, ara semblaria que ens està atribuint que la televisió l'havíem obert nosaltres. La va obrir vostè, recordi-se'n, no ens pengi una medalla que no ens toca.

El M. I. Sr. Síndic General:

Bé, finalitzat doncs, aquest punt de l'ordre del dia, passem al punt número vuit.

8- Resposta oral del Govern a la pregunta formulada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, en representació del

Grup Parlamentari Grup Mixt, per escrit, de data 2 de juny de 1998, relativa a la situació dels membres de l'antic Servei d'Ordre, avui Policia, que es troben jubilats.

La pregunta ha estat admesa amb declaració d'urgència i distribuïda a l'inici de la sessió.

Exposa la pregunta el Sr. Jaume Bartumeu.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Sí gràcies, Sr. síndic.

Efectivament els consellers de Nova Democràcia hem tingut coneixement de la problemàtica que afecta diversos ciutadans andorrans que després de treballar llargs anys al Servei d'Ordre, actualment Policia, es veuen afectats per una mesura que ells consideren injusta i que nosaltres també considerem que és així.

Llegiré l'exposició de motius, ja que la pregunta al haver-se presentat pel tràmit d'urgència encara no ha estat publicada al Butlletí. L'exposició de motius de la pregunta diu així:

Hem tingut coneixement que el Govern ha reduït substancialment la pensió per jubilació que percebien fins a la data diferents agents de l'antic Servei d'Ordre, avui Policia, que es troben ja retirats i han arribat tots ells als seixanta-cinc anys.

La pensió que rebien per part del Govern és independent de la percebuda de la Caixa Andorrana de Seguretat Social i per la seva obtenció han anat pagant durant els anys en què es trobaven en actiu el tant per cent corresponent del salari base d'acord amb el que disposa l'article 15 del Decret orgànic del Cos de Policia de data 19 d'octubre de 1971. És a dir, que es tractava d'una pensió contributiva que aquests ciutadans han anat pagant al costat de la seva cotització a la Seguretat Social.

Si bé aquest Decret fou modificat el 3 de juliol de 1989, la nova redacció no va variar el règim anterior per aquest concepte, i en aquestes condicions preguntem al Govern:

si no creu contrari als principis més elementals de seguretat jurídica, el fet de procedir a retirar uns drets adquirits a uns funcionaris que es troben jubilats des de fa anys?, i

quina és la justificació jurídica, i a la vegada quina és la quantificació econòmica, l'estalvi pressupostari, la contenció de la despesa dels beneficis que obtindrà el Govern amb aquesta reducció dels drets socials dels funcionaris de policia jubilats?

Aquesta és la nostra pregunta.

El M. I. Sr. Síndic General:

Respon pel Govern, el Sr. ministre de la Presidència. Teniu la paraula

El M. I. Sr. Estanislau Sangrà:

Gràcies, Sr. síndic.

És cert, s'ha produït un fet rellevant. Tenim una problemàtica molt concreta sobre la taula, no és un tema ni tancat ni definitiu. Hem demanat un estudi per veure les possibilitats de solucionar aquest problema. S'ha fet des de la voluntat de trobar una solució ràpida i satisfactòria.

Es fa referència a un estatut del 1971 i a la clàusula que és objecte doncs, de la pregunta de Nova Democràcia, hi ha un redactat que pot ser confús i que es pot llegir de varies maneres. Actualment estem treballant per aclarir tots els extrems d'aquest estatut, per aclarir el redactat de la clàusula i per assegurar una interpretació definitiva que eviti que en el futur es puguin reproduir situacions propiciades per realitats confoses.

Estem intentant fer les coses bé, a vegades sorgeixen problemes, amb qualsevol cas reiterar que no és un tema ni tancat ni definitiu i que estem a l'espera de trobar una solució definitiva.

La segona part de la pregunta, el Govern no vol i no pot permetre que s'obtinguin beneficis amb la reducció de drets socials de cap dels seus empleats. L'únic que pot retenir Govern i l'únic que vol Govern és la justa i equitativa aplicació de les normatives de manera igual per a tots els seus treballadors.

Estem a l'espera de prendre una decisió definitiva. Els primers que coneixeran aquesta decisió definitiva seran els propis interessats i un cop s'hagi produït aquesta decisió l'informarem puntualment.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. Bartumeu, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, la contesta del Sr. Ministre, que agraeixo, en el sentit que sembla que a això encara es pot trobar una solució, m'inspira una altra pregunta que per altra banda augmenta la meva preocupació. És a dir, si ho he entès bé, encara no es té el convenciment jurídic o administratiu que donat que la clàusula seria ambigua es pugui fer aquesta reducció de la pensió; però per altra banda, s'ha fet. I per tant, la meva pregunta és:

Si hi havia aquest dubte no hauria estat més adient assegurar-se de tenir un convenciment que això es podia fer i no començar ja a perjudicar els drets socials d'aquestes persones que són persones que a part del que he dit abans que han dedicat anys al servei de l'Administració són gent gran la qual no està acostumada a utilitzar una paraula que dèiem abans, i amb tots els respectes, a tots aquests tecnicismes que podem fer servir la gent que ens movem més fàcilment en l'àmbit administratiu.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. ministre de la Presidència, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Estanislau Sangrà:

Mitigar al màxim aquesta basarda que hi ha amb la gent, doncs, que ha estat afectada per aquesta mesura. S'ha informat personalment del contingut de la mesura i de l'abast de la mesura. Com li deia hi ha hagut una interpretació que es pot fer de manera diferent en funció del redactat d'aquest Decret, haguéssim pogut fer-ho d'una altra manera, ho reconec, l'ordre dels factors és el que és, estem intentant solucionar el problema de la millor manera. En qualsevol cas li demanaria que ajornéssim, aquest debat fins que el Govern hagi pres una decisió en ferm, de manera doncs, que s'eviti entorpir; penso que és precipitat aquest debat que estem fent avui en dia. Espero que el Govern prengui una decisió definitiva i li donarem totes les explicacions oportunes, si em permet aquesta.

El M. I. Sr. Síndic General:

Cap altra intervenció?

Sí, Sr. Bartumeu teniu la paraula.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, Sr. síndic.

Miri Sr. Sangrà, jo no vull precipitar-me i per tant ja ha vist que la seva primera contesta ja m'ha semblat positiva.

Jo entenc que podem ajornar el debat i el tornarem a fer i per tant jo no vull buscar més soroll; però insisteixo, valdria més, doncs, si això ha de durar gaire -aquesta recerca de solució- jo crec que el més just seria que es continués abonant la pensió. Però això, vostè té la responsabilitat de governar, vostè la tenen i jo no la tinc, no? Perquè aleshores, ja farem aquest debat un altre dia, perquè aquest debat en portarà un altre que és: què passa amb els que encara no han arribat a la jubilació? Però d'aquests ja ha vist

vostè que jo avui no n'he volgut parlar. Jo parlo de persones que estan afectades per un acte que l'Administració ha adoptat.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sí, Sr. ministre de la Presidència?

Alguna altra pregunta?

Sí, Sr. Simó Duró, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Simó Duró:

Sr. síndic, no puc només que sobresaltar-me, perquè el Sr. Sangrà -i en el fons ho entenc-, diu que no segueixi amb aquest debat, perquè doncs, mereix respecte, posa persones entre mig. Doncs jo el que us dic, Sr. ministre de la Presidència és que si la situació és tan greu -perquè ho penso, perquè ho vaig saber de *reco*p que passava això-, és que pot ser ja ens ho podríeu haver informat abans que persones no ens possessin les preguntes.

El que sí és segur és que de sensibilitat social no en teniu gaire, aquest Govern, això sí que és segur.

He dit.

El M. I. Sr. Síndic General:

El Govern vol intervenir?

Sí, Sr. ministre de la Presidència?

Sr. cap de Govern, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Cap de Govern:

Miri, per entrar al detall, el que han dit el Sr. Simó Duró i el Sr. Bartumeu ho he entès perfectament. Si hem d'entrar que amb aquesta pregunta es pugui dir que el Govern no té sensibilitat social, jo no comparteixo gens aquesta afirmació que ha fet el Sr. Simó Duró. No es tracta aquí d'això, es tracta de la interpretació d'una norma que nosaltres hem cregut i fins aquí seguim creient que s'ha aplicat malament.

A partir d'aquí, jo sé fins i tot que persones afectades per aquesta norma han vist opinions jurídiques de companys -del Sr. Bartumeu i meus (d'advocats)-, que els han dit que estava ben fet el que ha fet el Govern. El que no vol dir que no estem buscant una solució, malgrat això, perquè una cosa són els drets adquirits per nosaltres sense que hi hagués realment... i una altra són les situacions adquirides que s'han de respectar també, ja que ha estat la mateixa Administració, la que -al meu entendre i al nostre entendre- ha fet una manera d'aplicació de la Llei, que per nosaltres no és l'adequada. Ara bé, a part que vostè sap més bé que jo que hi ha, doncs,

tots els mitjans de recurs possibles per a cada persona, però sí que comparteixo el que han dit vostè i el Sr. ministre de la Presidència que aquest debat -per no entrar al detall que és com l'entendríem tots millor- és millor que passi en un altre moment, quan el tindrem fet; però també ens oferim, sense dubte, a donar tota la informació a vostès perquè en puguin conèixer tot l'abast; això sense cap dubte.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra pregunta?

Sr. Simó Duró?

El M. I. Sr. Simó Duró:

Només una petita precisió, perquè ho entengui el Sr. cap de Govern si he parlat d'aquesta manera, perquè aquesta qüestió vam tardar -a més del document del 1971 com després el que va venir al 1989- vam tardar tres anys a resoldre-la i en aquells moments hi havia persones que estaven molt avantatjades i n'hi havia d'altres que no ho eren cap mica. Ens vam tapar els ulls, els consellers d'aquells moments, dient: "Aquests que estan afavorits, millor per a ells i resollem el problema dels altres". És per això que el que no entenc, és que... en fi... passo!

He dit.

El M. I. Sr. Síndic General:

Cap altra pregunta?

Bé doncs, passem al punt número nou i últim punt de l'ordre del dia.

9- Resposta oral del Govern a la pregunta formulada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, en representació del Grup Parlamentari Grup Mixt, per escrit, de data 2 de juny de 1998, relativa a les declaracions del Sr. ministre de la Presidència.

La pregunta ha estat admesa amb declaració d'urgència i distribuïda a l'inici de la sessió.

Exposa la pregunta el Sr. Jaume Bartumeu.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

Efectivament el dia 21 de maig, en el decurs de l'habitual i/o tradicional roda de premsa que ofereix el ministre portaveu del Govern als mitjans de

comunicació per valorar la reunió de Govern i suposo l'actualitat política i respondre les preguntes de la premsa, doncs el ministre de la Presidència -insisteixo que parlant en nom del Govern (per això hem formulat la pregunta)-, va efectuar unes declaracions públiques en les quals s'indicava que si es podien per hipòtesi filtracions a la premsa dels documents que el Govern ens havia tramès als consellers de l'oposició, l'Executiu no ens donaria més informació.

Deixant de banda el fet que tinc interès a remarcar aquí davant d'aquesta assemblea, ja és molt agosarat de pretendre que aquests documents els han filtrat els consellers que els vam haver de demanar, perquè com a mínim amb tots els respectes pels companys que seuen aquí al davant doncs també ells poden tenir algun dia la cartera o el portadocuments obert i algú els pot agafar algun document -i no els dolents sempre hem d'estar d'un costat-; però en tot cas això és l'anècdota, el problema és un altre... El problema és que nosaltres hem detectat una mena d'amenaça política, no ens sentim de moment encara perseguits personalment, però sí notem una amenaça política que sembla denotar un menyspreu no gaire dissimulat pel paper de control que dissortadament ens toca -i abans el Sr. Martí ha intentat fer pedagogia del que és estar a la majoria i el que és estar a l'oposició. Doncs efectivament, a nosaltres ens toca el paper de molestar, d'inquirir... i ens toca perquè les eleccions van anar així i nosaltres som els primers a respectar-les, però ens toca també perquè la Constitució ens dóna uns drets i sobretot unes obligacions.

I per això, doncs, la nostra pregunta és demanar-li al Sr. cap de Govern si:

Ha instruït al ministre portaveu del Govern sobre el que diu la Constitució en relació al paper de control que pertany als consellers generals?

I si creu el Govern que amb manifestacions com aquestes anirem construint l'estat constitucional o anirem convertint el debat polític en un enfrontament que anirà més enllà del que s'hauria de mantenir en un estat democràtic com abans el cap de Govern també ha citat com a exemple? Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Respon pel Govern el Sr. cap de Govern. Teniu la paraula.

El M. I. Sr. Cap de Govern:

A la primera pregunta -gràcies, Sr. síndic-, vull dir que jo considero que la missió del cap de Govern no és instruir els seus ministres sobre la Constitució, es

dóna per fet que tots els andorrans i molt especialment els andorrans que accepten i que volen tenir i es posen a la disposició del país per al seu servei, coneixen la Constitució; potser no tant amb detall com els que la van elaborar que estan en aquesta sala en una bona part, però el necessari com per complir-la cada vegada que faci falta i quan no ens recordem d'alguna cosa tots la llegim, perquè no crec que ningú se la sàpiga de memòria encara; potser hi haurà algun dia que serà així, però el que no he de fer jo és instruir els meus ministres per una cosa que ells ja saben. A partir d'aquí, en fi, la primera part de la pregunta amb el to que vostè l'ha posat, em permet contestar-la amb aquest to, el que és important és la segona part, el Sr. ministre li contestarà i si vol alguna precisió li acabaré de donar jo, també.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. ministre de la Presidència, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Estanislau Sangrà:

Gràcies, Sr. síndic.

Imagino -bé, vostè ho ha dit quan ha fet l'exposició de motius de la seva pregunta- que la informació que té és a través dels mitjans de comunicació. Constatat aquest extrem em sembla important aclarir allò que vaig dir, i sobretot, com ho vaig dir... i per això m'he fet una transcripció literal de la roda de premsa. En aquest punt i entrant en detall amb l'objecte de la pregunta, deia el següent:

"Per tant, entenem que no és positiu donar difusió d'aquests documents de treball que curiosament quan el Govern els facilita, facilita la informació que té al seu abast -com us deia documents de base i documents de treball-, els facilita a l'oposició, aquesta informació surt publicada. Que si l'oposició es manté en aquesta posició d'escampar documents de treball que li facilita el Govern ens queden dues alternatives: o bé no facilitar els informes, o bé que sigui el mateix Govern que doni la informació del que disposa als mitjans de comunicació i que l'oposició se n'assabenti a través dels diaris o escoltant les notícies de la ràdio o la televisió". Continuo. "En qualsevol cas, bromes a part, em sembla una irresponsabilitat que el debat polític se centri en hipòtesis i em sembla una manera de fer lamentable". Res més.

Vostè em pot dir: -escolti, de bromes d'aquestes no en faci!, eh?, vostè és molt graciós, però de bromes d'aquestes no ens en faci.

També em pot dir que no li agrada el meu sentit de l'humor. Ho he d'acceptar i si en algun moment l'he ofès, doncs li demano disculpes.

En cap cas, agafant allò que es va dir i com es va dir, em poden acusar d'amenaçar res ni ningú. El que no es pot fer és treure les coses del seu context i per això, avui doncs, he volgut recuperar la transcripció literal de la roda de premsa. No només això sinó que si a vostè li pot servir, si pot tenir alguna utilitat li he portat una còpia íntegra perquè la pugui veure i vegi que les meves afirmacions no van en el sentit de la seva pregunta, al marge doncs, d'ironies o de bromes que potser a vostè no li fan cap tipus de gràcia, i això li he d'acceptar.

Quant a la part de si les filtra l'oposició, també pot ser una asseveració una mica agosarada per part meva. En qualsevol cas jo només em guio per la seqüència de fets, i la seqüència de fets és que són documents que fa temps que els tenim, que hem estat treballant a nivell de Govern i amb el nostre Grup Parlamentari, que després d'una compareixença de la Ministra es demanen a la Comissió i es donen, i que apareixen just després als mitjans de comunicació. Només és una constatació de fets, en qualsevol cas li reconec, doncs, que atribuir a l'oposició que els ha filtrat, doncs m'ho podia haver estalviat.

El que no vull oblidar, per això, és un fet rellevant i és potser l'última part de la intervenció. Deia que em sembla una irresponsabilitat que al debat polític es centren hipòtesis, opinions, documents de treball i em sembla una manera de fer lamentable.

No creguin, no estic assumint o no estic presumint que fos vostè el que els passés als mitjans de comunicació. El que sobta són les conseqüències que es filtrin documents de treball amb opinions, amb arguments, etc. als mitjans de comunicació aspectes tan sensibles com el sector financer.

Com a titulars, a part dels que hi van haver a l'interior del país, n'hi van haver dos que sorprenen per la seva contundència i són els següents (aquests estan publicats a mitjans de comunicació de fora):

"La Unió Europea i els Estats Units d'Amèrica, demanen a Andorra més control del blanqueig de diners".
(En un mitjà de comunicació).

"La Unió Europea i els Estats Units, piden a Andorra, que controle el blanqueo de dinero".

Això són dos titulars, el mateix dia que sortien les informacions aquí al país, que sortien en mitjans de comunicació de fora. Que diuen el que diuen, però que tenen aquests titulars.

Dins de l'article al qual es fa referència, es fa referència a un estudi que el Govern va demanar en

el seu moment per avaluar l'oportunitat i l'atractiu del nostre país com a plaça financera davant d'una eventual obertura bancària, d'un procés que estava en curs i que tenia una metodologia determinada. Es van definir una sèrie de subjectes de ser enquestats a entitats financeres de primer ordre i de reconegut prestigi a nivell mundial i els resultats d'aquest estudi són els que es contempnen en aquest informe, que és un informe del qual vostès disposen.

M'he trencat les banyes intentant trobar una correspondència entre el titular i el contingut de l'informe. Al final només em queda una explicació: quan es parla de reputació financera, com a atractiu del nostre país de cara a l'obertura del sector i a l'establiment de noves entitats bancàries, l'estudi, el treball diu el següent i ho diu en francès:

- "Réputation financière: On sait combien ce facteur est essentiel au succès durable de toute place financière. Il se trouve que la réputation de l'Andorre n'est pas entachée d'une réputation douteuse en matière de blanchiment des capitaux ou de pratique financière indélicates (com a factor positiu del país). La présence d'une loi contre le blanchiment est justement appréciée encore que la nécessité de la mise en place du mécanisme efficace de contrôle interne soit souligné. Ici aussi ce système n'a pas encore été réellement mis à l'épreuve des faits. Par ailleurs, les techniques de blanchiment ont connu récemment une sophistication accrue, on peut craindre qu'un petit système bancaire relativement fermé ne devienne, en conséquence de plus en plus vulnérable".

És un avís. Vostès tenen un sistema financer amb una reputació molt sòlida des del punt de vista del blanqueig del diner. Això es pot traduir en titulars com els que hem llegit, de bancs, d'Estats Units, de la Unió Europea i d'altres països. Només penso que hauríem de ser tots plegats molt escrupulosos a l'hora de tractar informacions que afecten sectors tan sensibles com el sector financer.

Només això.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. Jaume Bartumeu, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies.

A veure, primer punt la breu contesta del cap de Govern. Miri jo..., vostè ha entès com jo havia fet la pregunta, vostè me l'ha contestat com és raonable que me la contestés i ara entrarem en el segon apartat, però és clar que manifestacions com les que ara s'han llegit són com a mínim desafortunades i per

tant no necessàriament respectuoses d'una recta interpretació de l'article 50 de la Constitució, és a dir, del respecte a la missió de control que pertany als consellers generals siguin del partit o de l'opció política que siguin. Per això li posava la pregunta i li podia haver posat diferentment dient-li: -miri, potser que el seu Govern assumeixi que té una oposició incòmoda i que l'haurà d'assumir fins al final del mandat. Però és igual.

La contesta del Sr. ministre li agraeixo. Jo he repassat. Jo no tinc mitjans tan sofisticats, perquè per això estem a l'oposició i amb una migradesa econòmica de la qual ja hem parlat abans i que és bo que els anem recordant, i per tant, jo només havia pogut llegir la transcripció amb cinta magnetofònica. És pràcticament com la que vostè ens ha llegit, no la llegiré la meua, però és la mateixa, no?, i vaig sentir la cinta i m'agradarà veure això, però el tema no és aquest. Efectivament era broma, i a nosaltres, doncs, que ens agrada molt la broma, doncs potser no ens agrada la broma en segons quines coses.

El tema de les filtracions... miri, no és que em preocupi que m'acusin a mi personalment o a Nova Democràcia d'haver-ho fet; entre altres coses perquè no ho hem fet. Però és més, el Sr. cap de Govern, quan no era cap de Govern -i repetidament ho hem pogut llegir a la premsa-, va tenir accés a un document que era la Constitució i l'havia filtrat i n'està molt orgullós i jo no li he fet mai greuge de que l'hagués filtrat, per exemple, no?

Miri jo n'he filtrat d'altres o jo he donat accés a la premsa a documents als quals he tingut accés com a parlamentari, perquè entenc que no solament és el meu dret sinó que moltes vegades és la meua obligació. En aquest cas, doncs, no vaig ser jo i tampoc estic convençut que hagués estat algú. Deixem-ho córrer, el problema és un altre que forma part de la seva contesta d'ara, no?

A veure, miri, aquests documents, nosaltres (que d'aquí devien venir les preguntes que li van fer els periodistes), els vam haver de reclamar, vam tenir una sessió de la Comissió de Finances que va ser molt desagradable, on nosaltres vam haver d'insistir que volíem els documents. Al Consell del dia 14, al final, van arribar aquests documents i si no em falla la memòria -perquè avui no els he portat però tinc per costum posar el segell del dia que rebo els papers- em sembla que els vam rebre el divendres que era 15. El divendres 15 vam rebre aquest document que vostè ha ensenyat aquí, però el que no vam rebre oficialment, és l'informe del catedràtic, l'informe de constitucionalitat, no el vam rebre, oficialment, i jo després vaig fer una carta al Sr. síndic i el Sr. cap de Govern... i el Sr. síndic en vint-i-quatre hores em va fer arribar els papers, que és com ha de ser.

Però ara li explicaré -perquè vegi que les filtracions poden venir de llocs insospitats-: jo em vaig sentir obligat a fer aquesta carta i demanar això, perquè jo havia rebut per missatgers -és a dir, de fora d'Andorra-, el divendres 15, aquest document. I vostè entendre que per la dignitat d'aquest Consell i per la meua dignitat personal, jo no vull treballar amb un document que rebo per missatgers per relacions que jo pugui tenir quan tinc no solament el dret, sinó l'obligació com a Conseller General, d'haver-lo pogut llegir abans, si en volten fotocòpies fora de les nostres fronteres.

Aleshores si parlem de filtracions, doncs sapiguem que n'hi ha moltes, de maneres; i per tant, jo, del document del constitucionalista en tinc dos versions: la versió del síndic i del cap de Govern amb el tampó d'entrada al registre de Nova Democràcia, i una altra (i és exactament el mateix) que em va arribar per missatgers uns dies abans. Miri, jo que vol que li digui, ho trobo molt lamentable.

I amb la qüestió de les notícies de premsa: no es preocupi que a nosaltres no ens podrà fer greuge de no ajudar, al contrari, eh?; perquè jo personalment (i per qüestions al marge)... Però ja que estem parlant del mateix, quan he sortit a fora he fet exactament el contrari de generar notícies com les que surten aquí. Jo vaig assistir a un col·loqui sobre blanqueig de diner, vaig fer un informe exposant la Llei de blanqueig del diner el dia 4 de març de 1998 a Madrid, i precisament hi havia gent de tota la banca espanyola i hi havia gent del Govern espanyol, i ningú li podrà dir a vostè que jo no vaig defensar Andorra ni la seva necessitat del seu sistema financer, ni l'aplicació de la Llei del blanqueig de diner. Abans, vostè, una altra qüestió parlava de lliçons; nosaltres no li volem donar lliçons però en aquest tema tampoc no n'hem de rebre. No, no, era en un altre tema, no era en aquest, era en un tema de negociar els crèdits.

Nosaltres ja complim amb la nostra obligació, considerem que la complim respectuosos la Llei, i demanem que se'ns tracti amb el mateix respecte amb el que nosaltres tractem temes delicats.

Aquesta era la interpel·lació. Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

El Govern vol contestar al Sr. Bartumeu?

El M. I. Sr. Cap de Govern:

Jo només voldria precisar un punt de caràcter genèric. És a dir, el debat que hi ha és el que hem tingut aquí i és força interessant aquesta mena de debat, però jo el voldria portar a un punt concret.

Hi han documents de treball. Els documents de treball no han de ser necessàriament documents definitius i aquests no són necessàriament publicables, ni poden necessàriament ser donats a ningú més que a les persones que els fan servir. Jo crec que hauríem d'estar d'acord sobre aquest punt, perquè altrament segons quins treballs podrien donar lloc a malentesos si els documents originals, després al cap d'una setmana són una altra cosa. No em refereixo a aquest que s'ha comentat abans. Suposo que estem d'acord que hi ha una part de documents de treball que el Govern té tot el dret de mantenir en el seu àmbit mentre hi treballa i després obrir-los als àmbits oportuns del Parlament i els que siguin, i les altres parts implicades. Amb això segur que estem d'acord, Sr. Bartumeu, i és important que sigui així, perquè clar no és el Consell, el Govern no té perquè... Tot i que el Consell té la missió alta de controlar l'Executiu, no vol dir això que cada vegada que s'estigui fent un pas o s'estigui fent una negociació, s'hagi d'informar puntualment del fet. Estem d'acord amb això, quasi és obvi que no ho hauria de dir, però en fi, valia la pena dir-ho perquè s'ha parlat, a la intervenció del ministre es va parlar de documents de treball. I aquest era el cas la seva broma; és igual, es referia a això. Quan els documents de treball es poden donar amb bona fe perquè tothom en pugui gaudir hi pot haver algun moment que no sigui necessari donar-los. Mentre siguin documents de treball continuaran sent documents d'àmbit intern.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sí, Sr. Vicenç Mateu, havíeu demanat la paraula, després el Sr. Jaume Bartumeu.

El M. I. Sr. Vicenç Mateu:

Gràcies, Sr. síndic.

A veure jo, del que deia el Sr. Sangrà estic molt d'acord amb la part final. És a dir, que tots hem de ser escrupolosos al fer declaracions. Escolti, totalment d'acord. Jo crec que això s'ha de començar a aplicar a casa seva i em sembla que no caldrà que anem a posar exemples d'aquest tema.

Escolti, miri, jo estic molt d'acord, però per exemple, vostè convindrà amb mi i això reforçarà la idea que acaba de donar que l'oposició no té el Projecte de llei d'immigració, convindrà amb mi en això, i convindrà amb mi que ja fa uns quants dies (per no dir uns quants mesos) que a nivell de premsa l'oposició almenys se'n va assabentant de com serà aquest Projecte.

M'imagino que no deu ser pas l'oposició qui filtra això a la premsa. Aleshores, miri, jo estic molt d'acord que vostè ens adreci aquesta reflexió..., doncs, adreci-la també no sé si cap a l'altra banda, cap al mateix Govern, o no sé a on, no?

El que passa, és que clar, nosaltres ens trobem amb el mateix, no entenem gaire que vostè ens faci aquests retrets quan hi ha una sèrie de textos que nosaltres ja els coneixem per la premsa.

No és que si vostès -si no ens portem bé-, faran això, és que ja ho fan abans, que ens portem bé o no ens portem bé.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. Jaume Bartumeu, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, molt breument per replicar al Sr. cap de Govern que estem d'acord amb la important precisió que tota la polèmica i la interessant discussió que estem tenint, no és motivada pel que podrien ser documents de treball. És motivada per uns documents dels quals els consellers de l'oposició havien descobert l'existència, perquè en l'exercici de la nostra missió de control havíem demanat que compareguessin els ministres del ram dins de la Comissió. I a una pregunta tan transcendental - penso jo, i no vull entrar en el debat-, sobre perquè el Govern havia posat el 51 % de capital en la modificació de les lleis bancàries, se'ns va contestar: perquè tenim això. Aleshores nosaltres vam dir que volíem llegir això i se'ns va dir que semblava que era un document de treball, si és tan determinant, que enteníem que hi havíem de tenir accés.

És tot.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. Josep Dallerès, us dono la paraula.

El M. I. Sr. Josep Dallerès:

Sí, Sr. síndic.

De fet era per fer la precisió que acaba de fer el Sr. Bartumeu.

Estic d'acord amb el plantejament que ha fet el Sr. cap de Govern: que hi ha documents, efectivament, de treball que són de Govern, i que Govern en tot cas els passa o no els passa en funció del moment adequat o no. Però és que en aquest cas, i dels documents que s'està parlant, estàvem estudiant

unes lleis en tràmit parlamentari i no es va dir, precisament, que fossin documents de treball; eren documents que havien servit perquè Govern es pronunciés.

Puntualitzat això, hi ha una cosa que m'ha molestat en la intervenció que ha fet el Sr. Sangrà i és que sí que ho ha matisat, però és que m'agradaria matisar-ho del tot, i ja ho ha fet el Sr. Vicenç Mateu i ho ha fet el Sr. Bartumeu: és el fet d'assimilar les filtracions amb el fet que nosaltres tinguéssim els documents. Potser sí, potser no, no ho sé; sí que és cert que coincideix el temps, és cert, també és el moment que els documents aquests comencen a circular. Jo us puc assegurar que el moment que vaig llegir els documents -havíem tingut una reunió no gaire temps abans-, llegint les transcripcions de la reunió que havíem tingut i no precisament amb membres de Govern, resulta que hi han frases senceres que surten del document. També podia pensar que d'altres havien llegit aquell document i això es pot fer, és a dir, és una reunió de la qual si no es va aixecar acta hi havia..., érem bastants i era concretament una reunió amb representants de les entitats bancàries.

És a dir, em sembla que el que no es pot fer és mirar de llançar la pilota d'un costat cap a l'altre. Jo crec que tothom és prou responsable -o com a mínim ho hauria de ser-, però possiblement no hi hagués hagut la polèmica que hi ha hagut, si al moment adequat se'ns hagués entregat una documentació que lamentablement, es va haver de demanar d'una manera no gens habitual i espero que no es torni a produir.

El M. I. Sr. Síndic General:

El Govern vol contestar?

Sr. ministre de la Presidència.

El M. I. Sr. Estanislau Sangrà:

Em sembla que val la pena remarcar un parell de fets rellevants. És cert, a partir d'una coincidència temporal, segurament doncs, vaig fer una sèrie d'afirmacions que poden o no ser certes i que en tot cas són agosarades.

El que potser no hauria passat -segur- és que estiguessin fent aquesta polèmica si en el seu dia s'hagués acceptat una proposta de Govern i del grup que li dóna suport de reprendre a la continuació del desenvolupament del sector financer, la mateixa dinàmica que estàvem utilitzant, la darrera legislatura. De ben cert la situació d'ara i la de llavors no és la mateixa, però del 51%, del 33%, del 100% de la majoria d'aspectes que es plasmen a les lleis financeres que hem entrat a tràmit, se n'havia parlat

durant aquelles sessions de treball i havien participat en la seva discussió i debat la totalitat de les forces polítiques que avui estan al Parlament, tots disposant de la informació i de filtracions -recuperem aquest terme-, no n'hi van haver. Va haver-hi una discreció jo diria remarcable i una manera de fer encomiable i molt constructiva.

El Govern i el grup que li dóna suport a la Junta de Presidents, van fer l'ofertament de seguir amb aquesta dinàmica. En aquest cas els presidents dels grups parlamentaris de l'oposició van declinar aquest ofertament; segur que tenen tota la raó per fer-ho, de ben segur la situació d'aquesta legislatura és ben diferent de l'antiga legislatura: avui en dia hi ha una majoria clara, hi ha una oposició definida. Llavors érem molts grups polítics fent equilibris per aconseguir la majoria suficient per tirar endavant lleis, per tant la situació ha canviat. Entenc que l'oposició declinés aquest ofertament, però també posar de manifest que aquesta voluntat de participar, aquesta voluntat de debatre, aquesta voluntat de fer avançar plegats textos tan importants com el que fa referència el desplegament bancari hi va ser des del Govern i des del Grup Parlamentari que li dóna suport.

El M. I. Sr. Síndic General:

Bé, si no hi han altres intervencions, en tot cas us demano de no sortir de la pregunta, si us plau.

El Sr. Josep Dallerès ha demanat la paraula.

El M. I. Sr. Josep Dallerès:

Jo no volia entrar en el debat d'aquest tema, però vist que el Sr. Sangrà hi ha entrat, em sembla que és del meu deure de corregir.

És cert, no intervenir... La situació és diferent i és perquè la situació és diferent, que per part nostra vam dir que no estàvem disposats a treballar de la mateixa manera. Vam dir, en tot cas: volem saber primer quina és la posició del Govern i el Grup Lliberal i un cop tinguem aquest posicionament -i això va ser en Comissió de Finances, a proposta de la Ministra-, un cop sapiguem quin és el posicionament clar del Grup Lliberal, en tot cas, llavors, ja direm amb quines condicions entrem; però les condicions actualment són completament diferents i em sembla que estem sortint del debat de la pregunta, però ja vindrà en tot cas aquest debat. Ara, vull precisar que en aquell moment no estem parlant ni d'un treball fora de Comissió ni d'un treball de grups parlamentaris, estem parlant d'un treball de la Comissió Legislativa, i estem demanant una

documentació per poder treballar sobre uns textos i uns textos que estan a tramitació, res més.

Si això serveix perquè no es torni a produir, em sembla positiu.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. Jaume Bartumeu, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

Volia fer la precisió que ha fet el company Josep Dallerès. També és veritat que ens hi obligava la manifestació, però com que ens escapem, dono per dit el que s'ha dit i ja discutirem un altre dia, que ja veig que el president del Grup Lliberal no hi està d'acord, però...

Sobre el tema dels documents, a veure, nosaltres hem demanat això, però no crec que hi hagués el mateix esperit que abans de donar accés a la documentació, perquè l'hem hagut de requerir i una vegada l'hem requerit. Després hem sabut que fins i tot diversos membres -ja no gosaré a dir tots els membres, però diversos membres- del mateix Grup Lliberal tampoc els havien vist, aquests documents. Per tant aquest és un problema que a nosaltres no ens afecta, però que jo puc afirmar aquí públicament que això ha estat així, no? Per tant, no ens parli de voluntat de diàleg i deixem-ho estar per part meua.

El M. I. Sr. Síndic General:

Cap altra intervenció?

Sr. cap de Govern?

El M. I. Sr. Cap de Govern:

No hi ha cap més punt de l'ordre del dia?

El M. I. Sr. Síndic General:

Sí, és el que anava a dir. És que s'ha finalitzat, diguem... si no hi ha cap altra qüestió?

Bé doncs, s'ha acabat l'ordre del dia. Efectivament el Sr. cap de Govern doncs, m'ha demanat a l'inici de la sessió de poder informar a la Cambra de diferents temes.

Doncs, Sr. cap de Govern, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies, Sr. síndic.

Són dos temes:

El primer, que he anunciat abans, que hi haurà el nomenament del ministre d'Ordenament del Territori en la persona del Sr. Càndid Naudí Mora, que entrarà a exercir les seves funcions a final de mes.

I per altra part també dir, perquè ho sapiguen tots vostès abans que ho sapiguen per la premsa i que ho sapiguen al carrer, que el Ministeri de l'Interior serà el primer que es desplaçarà a l'edifici de l'Obac en el qual posteriorment s'anirà ubicant i situant la Policia, el Servei d'Immigració i el Servei del Control del Tràfic. Però el Ministeri de l'Interior, en bloc, hi anirà ja des d'aquest dilluns. Es farà el trasllat el cap de setmana per poder ser com més operatiu millor. Per tant, tots els temes referents estrictament al Ministeri -diguem a la cúpula del Ministeri-, passaran a desenvolupar-se a l'edifici de l'Obac i molt immediatament també la Policia, amb el ritme necessari per a un cos important: ja hi ha una part del Cos de Policia que fa algunes feines allà, ara mateix.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Moltes gràcies.

S'aixeca la sessió.

(Són les 18.35 h)

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 200 PTA
Subscripcions: Tel. 821234